

Kuka
minä
olen?

Markku Jyväkorpi
Tiina Jyväkorpi

KUKA MINÄ OLEN

Markku Jyväkorpi

ISBN 978-952-6613-72-7

Kannen kuvasta: Henkisessä kehitystapahtumassa ihminen tiedostaa olevansa jossakin vaiheessa henkissielullinen olento, joka on tilapäisesti aineellisessa kehossa.

JOHDANTO

Jokainen ihminen on henkisessä kehitystapahtumassa syntymällä ihmiseksi. Uskonnon tarkoitus on auttaa ihmisen Luojayhteyteen. Tässä yhteydessä voidaan puhua uskonnollisesta henkisestä tiestä tai pyrkimyksestä toteuttaa ihmisyyttä olemalla hyväntahtoinen, inhimillinen ihminen, joka pyrkii totuudellisuuteen ja mielen hallintaan. Näissä tapahtumaketjuissa ihminen tiedostaa jossakin vaiheessa olevansa henkissielullinen olento, jonka olemassaolo ei ole riippuvainen aineellisesta kehosta sekä oman Luojayhteytensä.

Jeesus osoitti jo 2000 v. sitten kehon ja minän erillisyyden ristinkuoleman jälkeisissä tapahtumissa eli elämän jatkumisen kuolemansa jälkeen. Ihmisyydessä on keskeistä ymmärtäminen ja tiedostaminen sekä tasapaino Luojaansa kanssa. Jokaisen elämä etenee mieleen valittujen ajatusten ja toiveiden johdattamana. Näin ihmisyydessä muuttuukin keskeiseksi oman mielen tietoinen hallinta ja miltä näkökulmalta elämää katsoo. Omat ajatukset avaavat tai sulkevat oven myös taivasten valtakuntaan.

Jeesus tuli pelastamaan ihmiskuntaa kertomalla Vuorisaarnassa jokaiselle tarkoitettuna ihmisyyden elämäntavan, mikä johtaa myös tietoiseen yksiselitteiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Tähän kokemukseen Jeesus kehotti pyrkimään ensimmäiseksi. Jeesus kertoi myös keskeisen salaisuuden, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen on kaiken aikaa taivaassa, Luojan rakkaudessa läsnäolossa tietämättä tapahtumaa. Hindulaisuudessa on tiedetty tuhansia vuosia, että ihmiseen kätkeytyy Luoja (Itse). Näin ihminen pyrkii jonnekin, missä jo on. Mitä ihminen ei tiedosta, niin sitä ei ole kuitenkaan omassa todellisuudessa. Esimerkiksi sävelmäkin tulee omaksi todellisuudeksi vasta kun sen on kuullut.

Suomen teosofisen seuran perustaja, näkijä Pekka Ervast korostaa kirjassaan ”Kalevalan avain”, että ihmisen sielu on ollut olemassa ennen syntymistään ja on tavallaan kuin vieras vaeltaja tämän maan päällä. Samassa kirjassaan Ervast kuvaa,

kuinka (tietäjä iänikuinen) Väinämöinen on korkea henkiolento, kansallishaltija toteuttamassa Jumalan, taivaallisen hierarkian korkeita henkisiä arvoja ilmentyen väinämöisvoimina, inspiroiden ja tullen esiin inhimillisen Väinämöisen kautta. Samantapainen idea on Kristuksen yhteydessä. Kristus on Jumala, Sana, Logos, joka on kaiken luonut. Hän, jossa me elämme, olemme ja liikumme. Puhutaan korkeasta henkisestä pyrkimyksestä, kristusprinsiipin ilmenemisestä. Tästä korkein maallinen esimerkki on Jeesus. Jeesus oli kuitenkin ihminen.

Jeesus kehotti hengelliseen elämäntapaan. Uskonnollisuutta ja henkisiä kokemuksia ei voi erottaa toisistaan. Sama asia on maallisissakin asioissa, esimerkiksi omaksi todellisuudeksi tapahtuma tulee vasta kun sen on havainnut tai kokenut. On eri asia puhua jostakin kuin kokea se. Vasta kokeminen muuttaa tapahtuman omaksi todellisuudeksi.

VUORISAARNASSA JEEBUS KUVAA JUMALAN TAHDON IHMISYYDEN MALLIKSI, MIKÄ JOHTAA MYÖS AUTOMAATTISESTI LUOJA-, TAIVASTIETOISUUTEEN

Vuorisaarnassa Jeesus välitti Jumalan tahdon ihmisyyden ohjeistukseksi kuvaten jokaiselle tarkoitetun hyvätahtoisen inhimillisen ihmisyyden elämäntavan. Tässä korostuu myös mielen hallinta ajatuksissa, tunteissa, sanoissa ja teoissa, rukous sekä pyrkimys hengellisyyteen eli henkisiin kokemuksiin, jopa ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Ei saisi tehdä mitään sopimatonta tai toista vahingoittavaa, ei saisi takertua maallisuuteen tai maallisiin mielipiteisiin. Tämä elämäntapa johtaa ihmisen automaattisesti myös tietoiseen Luojayhteyteen.

Hetkenkin, esimerkiksi 1-2 sekunnin Luojakokemus antaa yksiselitteisen ymmärryksen omasta henkisestä olemassaolosta Luojayhteydessä ja poistaa kuolemanpelon. Voidaan myös sanoa, että maallisen elämän tarkoitus on tulla ihmiseksi. Tässä mielessä ihmisenä oleminen ja ihmisyyteen pyrkiminen johtaa myös tietoiseen Luojayhteyteen.

On keskeistä huomata, että aineellinen keho muuttuu joka päivä. Vastaavasti persoonallisuuskin (antiikin Kreikassa persoonallisuus tarkoitti näyttelijän naamiota) muuttuu koko ajan. Erikoisissa olosuhteissa persoonallisuus voi muuttua hetkessä hyvään tai huonoon suuntaan. Esimerkiksi omaiset saattoivat huomata, että nuori mies mentyyään sotaan on voinut muuttua kuukaudessa hyvinkin toisenlaiseksi. Mitä enemmän ihminen samastuu kehoonsa, maalliseen persoonaan ja maallisiin mielipiteisiin niin sitä enemmän tekee eristeitä Luojayhteyteen.

Tähän liittyy mielenkiintoinen yksityiskohta. Materialististen psykiatrien on mahdotonta hyväksyä Jeesuksen sanoja: "Minä ja Isä olemme yhtä". Rakkaudessa ihminen yhtyy rakkauden kohteeseen kokien kaksi yhtenä. Jokaisen ihmisen on mahdollista kokea yksiselitteinen Luoja-, taivaskokemus ja todeta

sama, minkä Jeesuskin totesi. Tällöin ihmisen mieli yhtyy Luojan Mieleen kokien tajunnan laajentumisen kautta yhteyden yhtenä, kuvaannollisesti kuin vesipisara huomaa olevansa osa valtamerta.

HENGELLISYYS ELÄMÄNTAVAKSI

Ortodokseille Kristuksen ja Pyhän Hengen kokeminen on suurin onni sekä autuus. Uskonto-opillisesti on mielenkiintoista, että ortodokseille hengellisyys on aivan luonnollista ja luterilaiselle kansankirkolle suoranainen "punainen vaate", minkä ankeuden sai kokea aikanaan kirkon sisällä syntynyt Nokia missio herätysliikekin. Liike häädettiin kirkosta. Tapahtumaa ei estänyt Raamattuun vetoaminen.

Uskonto-opillisesti on erikoista, että luterilainen kansankirkko julistaa Jeesuksen korkeimmaksi auktoriteeksi, Jumalan tahdon välittäjäksi. Mutta Jeesuksen nimenomaiset kehotukset hengellisyyteen torjutaan kirkon oikeaoppisuuden vastaisena.

AJATUS JA MIELI OVAT MINÄN SOKEITA TYÖVÄLINEITÄ

Ihmisydessä on keskeistä, mitä ajatuksia hyväksyy mieleensä. Mieli pyrkii toteuttamaan mieleen valittuja ajatuksia käskysanoina ilman omaa harkintaa. Mieli pystyy virittäytymään melkein mihinkä tahansa. Näin keskeiseksi tuleekin, mitä ajatuksia hyväksyy mieleensä. Jokaisen elämä etenee omien ajatusten ja toiveiden johdattamana.

Omat ajatukset muodostavat mielessä lisäksi suodattimen, minkä läpi katsotaan elämää. Jokainen näkeekin elämän ajatuksiensa mukaisena. Aistihavainnotkin muuttuvat ensin ajatuksiksi, mitkä vasta havaitaan. Näin aistihavainnotkin joutuvat menemään mielen ajatussuodattimen läpi. Tämä tulee hyvin esiin hypnoosikokeissa, missä ajatussuggestiot harhauttavat minää aistihavainnoista huolimatta. Esimerkiksi ihmisellä voi olla mielikuva olemisesta teräshäkissä, tästä ei pääse pois vaikka kuinka yrittää. Hypnoosissa mieli elävöittää ajatuksen. Ihminen tuntee teräksen kylmyyden, kovuuden ja maistaa sen. Vastaavasti ihminen voi "noitua" itselleen mielipiteitä, joilla ei tarvitse olla mitään tekemistä todellisuuden kanssa.

Jokaisen pitäisi pyrkiä totuudellisuuteen. Jos ihminen katsoo elämää ennakkoehtojen sitomana, niin huomaamattaan "hypnotisoi" itsensä. Jokaisen on hyvin vaikeata havaita tai kokea omien ajatuksiensa vastaista. Henkisissä kirjoissa painotetaan, että maallisessa elämässä ajatuksen ja tapahtuman väli voi olla niin pitkä, ettei ihminen huomaa omaa ajatustaan syyksi. Henkisessä todellisuudessa ajatus saa välittömästi ilmennyksen. Näin helvettikin koetaan omassa ajatuskuplassa, vaikka ihminen on samanaikaisesti taivaassa Luojan rakkaudessa läsnäolossa tiedostamatta läsnäoloa.

IHMISESSÄ ON KAKSI MIELTÄ, KAKSI PERSOONAA. TÄMÄ SUUREMPI ON LUOJA

Kirjassaan "Symbolit piilotajunnan kieli" (Otava, 2003) Carl G. Jung käsittelee tiedemiehenä Luojan (Kristus, Itse) ilmenemistä ihmiseen kätkeytyvänä tietoisena, rakkaudellisena ohjauskeskuksena ja siihen liittyviä lainalaisuuksia. Jungin mukaan ihmisessä on kaksi persoonallisuutta, mieltä, nimittäin persoonallinen minä ja Itse. Jung perusti väitteensä 80000 unen aineistoon tullen johtopäätökseen, että edellinen väite pystytään koska tahansa todistamaan. Jatkaen: "Jossakin oman olemuksensa ytimessä ihminen tavallisesti tietää minne hänen pitäisi mennä ja mitä tehdä, mutta joskus klovni, jota me sanomme minäksi, käyttäytyy niin häiritsevästi, että sisäinen ääni ei saa itseään kuuluviin."

Jungin mukaan ihminen on saanut mielensä Luojalta. Kaikilla onkin mieli, mutta kukaan ei tiedä mikä mieli on. Mielen avulla ihminen on myös kaiken aikaa Luojayhteydessä. Jung toi myös kollektiivisen piilotajunnan käsitteen, missä ihmisen mieli on yhteydessä koko maailmankaikkeuteen ja kaikki ovat yhteydessä toisiinsa. Jungin mukaan ihmisen pitäisi elää kahdessa todellisuudessa samanaikaisesti ollen tarkkaavainen, mitä huomioita ja rakkaudellisia yleviä virikkeitä saa Luojaltaan. Mitä enemmän ottaa Luojan huomioon elämässään, niin sitä todellisemmaksi Tämä tulee. Tietoista yhteyttä sanotaan Luoja-, taivaskokemukseksi.

Jungin mukaan tämä yhteys sisäiseen Itseen ei siis tarkoita subjektiivisten ajatusten pohtimista. Ihminen joutuu tavallisen ulkoisen elämän lisäksi jännittävään sisäiseen seikkailuun ja vapautuu kaikista epäilyistä sisäisen Itsen suhteen ja kokee suuren onnen sekä elämäntarkoituksen. Ihmisen itsensä pitää tässä asiassa aktivoitua, muutoin Luojan läsnäolo voi jäädä vain piileväksi mahdollisuudeksi.

Jungin mukaan tietoinen yhteys oman psyykkisen ytimen kanssa alkaa usein persoonallisuuden haavoittumisella. Tämä on kutsu, vaikka sitä ei sellaiseksi tiedosteta. Ihminen kokee, että oma halu

tai tahto on estetty ja tavallisesti tämä este projisoidaankin johonkin ulkopuoliseen, olosuhteisiin tai ihmiseen. Ihmisen pitäisi kääntyä suoraan ”pimeyttä” tai pelkoa kohti ja tällä tavalla selvittää, mitä sisäinen Itse ihmiseltä haluaa, mikä on salainen tavoite. Tässä sisäisen Itsen lähettämät unikuvasymbolit ovat keskeisiä, koska kysymys on uusista ratkaisuista, mihin vanhat ajatukset eivät sisällä vastausta tai ratkaisumallia. Joskus prosessi alkaa oivalluksista tarpeesta itsekasvatukseen.

IHMISELLÄ ON VAIN TÄMÄ NYKYHETKI

Jos ihminen uppoutuu vanhoihin ajatuksiin, niin oma ajatuskupla sulkee pois elämän huomaamisen. Jokaisen tuli elää tietoisena nykyhetkessä valmiina havainnoimaan ja kokemaan elämää, kuten luonnon kauneutta, lintujen laulua, vastaamaan toisen hymyyn jne. Elämä tulisi nähdä Luojan lahjana ja läsnäolona.

Neale Walsch kanavoi kirjoissaan, että syntymällä ihmiseksi on tapahtumaketjussa, missä oma Luojayhteys pitäisi tiedostaa enemmän tai myöhemmin. Tähän Jeesuskin kehotti pyrkimään ensimmäiseksi. Jos umpioi mielensä maallisuuteen ja maallisiin mielipiteisiin takertuneilla ajatuksilla, niin elämä ja elämän antamat henkisesti kohottavat tapahtumat voivat valua ohi huomaamatta.

Ihminen on jatkuvasti valintatilanteissa. Jokaisen tulisi valita hyväntahtoinen ihmisyyys raadollisuuden asemasta. Johtuen läheisestä Luojayhteydestä ihminen tietää aina, onko oma vaikutin hyväntahtoinen.

Ihminen voi valita myös Luojan rakkaudellisen läsnäolon omaksi todellisuudekseen tai paholaismaiset tuhoavat vastavoimat. Pekka

Ervast painottaa kirjoissaan, että sekä valkoiset että mustat enkelit ovat Jumalan palvelijoita mahdollistaen valinnan vapauden. Jos valitsee mustat enkelit niin omien kielteisten kokemusten johdattamana valitsee myöhemmin hyvántahtoisuuden. Ervast tuo jopa näkemyksen, että ihminen on saanut kaiken hyvän pahan kautta.

KAIKKI INHIMILLINEN KEHITTYY TAI TAANTUU

Ihminen on samanaikaisesti myös henkisessä rinnakkaistodellisuudessa, mistä on monenlaisia hienovaraisia kosketuskohtia maalliseen elämään, jos vain kiinnittää niihin huomiota. Materialistisesti kaikki on sattuman leikkiä myös ihminen.

Henkissielullisesti sattuma on näennäistä. Esimerkiksi alkeellinen teräskärkinen nuolikaan ei synny luonnon ihmeenä, sattuman oikkuna vaikka odottaisi ikuisuudesta ikisuuteen. Ihminen on kehonakin todellinen taideteos, missä on vielä hyvin monimutkaisia säätelymekanismeja. Näissä pienkin häiriö tuhoaisi kehon. Raamatun mukaan ihminen on luotu Luojan kuvaksi, rakkausolennoksi. Kaikki on Kristuksen (Sana, Logos) ilmennystä.

Henkissielullisesti Luoja on lähempänä kuin oma hengitys. Hetki hetkeltä ihminen lähestyy tai etääntyy Luojustaan. Jokaisen olisi keskeistä pitää Luoja usein mielessään. Avataara Amma korostaa, kun ihminen lähestyy Luojaan yhden askeleen, niin Tämä lähestyy sata askelta. Mutta ihmisen pitäisi tehdä tämä pieni oma liikahtus. Luoja ei pakota ihmistä tahtoonsa.

KUOLEMAN OLEMUKSESTA

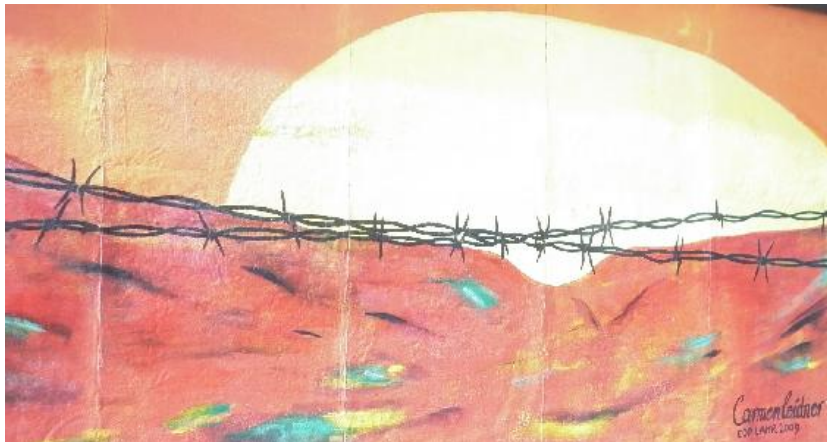
Henkissielullisesti keho on pelkkä kuori, ihmisen elämä, tajunta ja näin ajattelumahdollisuuskin tulevat Luojan huomiosta Tämän (hindulaisuudessa monadin) energiavirrasta. Joogakirjallisuudessa on kuvattu selvänäköpohjalla näitä energiakanavia. Tähän liittyy mielenkiintoinen uskonnollinen näkökulma. Nukahtamisessa minätajunta eroaa kehosta henkissielullisena olentona Luojan huomion siirtyessä pois. Tämän vuoksi on vaikeata nukahtaa tietoisesti. Henkisessä kehitystapahtumassa jossakin vaiheessa onnistuu tietoinen kehosta irtautuminen ja näin myös nukahtaminen. Pekka Ervast tuo asian esiin kirjoissaan.

Nukahtaessa päivän tapahtumat ovat mielessä, mutta palatessaan kehoonsa minätajunta voi tuoda mukanaan arvokasta tietoa, esimerkiksi mitä pitäisi ottaa huomioon tai tulevista tapahtumista. Ihminen kokeekin kuvaannollisen kuoleman aina nukahtaessaan. Varsinaisessa kuolemassa "hopealanka" katkeaa ja minätajunta ei palaa enää kehoonsa.

Neale Walschilla on mielenkiintoinen toteamus ensimmäisen kirjansa esipuheessa: "Tiedän nyt että kaikki mitä elämässäni on ollut on tullut Jumalalta."

SUURIN ONNI JA AUTUUS ON OMAN LUOJAYHTEYDEN KOKEMINEN

Ihminen on sekä etsijä että etsinnän kohde, etsii jotakin, joka ihmisellä jo on. Onnellisuutta pyritään etsimään usein itsensä ulkopuolelta. Jokaisen ihmisen elämä etenee vapaan tahdon mukaisena omien ajatusten johdattama. Tähän liittyen ihminen voi joutua tilanteisiin, mitä ei haluaisikaan kohdata. Kaikki pyrkimykset etsiä maallista onnea ovat kuitenkin harharetkiä, sillä se mitä ihminen etsii on sisimmässäsi. Suurin onni ja autuus on oman Luojayhteyden kokeminen, mikään maallinen ei ole tähän vertauskelpoinen.

Ihminen on mielensä ajatuskuplassa kuin pallon keskellä, mielikuvat heijastuvat takaisin kuin peilistä. Kun mieli kirkastuu, niin pitäisi vielä ylittää materialismin ja luterilaisen kansankirkon virittämät ansoitukset kuvaannollisina piikkilankoina, jotka molemmat pyrkivät estämään monenlaisilla verukkeilla kokemasta tietoista Luojayhteyttä.

Materialismi ja luterilainen kansankirkko pyrkivät molemmat

omilla pyrkimyksillään johdattamaan ihmisen tiettyyn ajatusmalliin totuudellisuuden kustannuksella. Ihminen pystyy järkeilemään mitä tahansa omaksi edukseen kiinnittämällä huomiota johonkin pieneen yksityiskohtaan, sitä vääristelemällä tai keksimällä nokkelia ennakkoehtoja. Esimerkiksi Raamatusta löytyy hyvin erikoisia irrallisia lauseita, mutta jokainen ymmärtää yksiselitteisesti Jeesuksen hengellisen ohjeistuksen Vuorisaarnassa. Yliopistotiede materialismin etuvartijana pystyy torjumaan minkä tahansa henkiseen rinnakkaistodellisuuteen viittaavan todisteen vaatimalla omia ennakkoehtoja ja loputonta toistettavuutta. Mutta toisaalta valvontakamera käy oikeudessa todisteena eikä kukaan kyseenalaista sitä.

LUTHERIN TULKINNOISTA

Kun jotakin mielipidettä toistetaan vuosisadasta toiseen, niin osa ihmisistä alkaa pitää sitä totena, vaikka sillä ei olisi mitään tekemistä todellisuuden kanssa.

Luterilaisen uskonkäsityksen kannalta keskeistä on Lutherin tulkinnat. Ihminen pelastuu Jumalan armon vuoksi. Luterilainen kansankirkko suhtautuu torjuvasti Jeesuksen kehotuksiin hengellisestä elämäntavasta. Lutherin mukaan ajatukset ja teot eivät vaikuta pelastumiseen, yksin usko riittää siihen, että ihminen kelpaa Jumalalle. Luther korosti, että Jumala ei aseta ihmiselle ehtoja, vaan luovutti Jeesuksen tekemään sovitustyön ihmisen puolesta. Kristus otti kantaakseen ihmisen synnit, etteivät ne enää erottaisi ihmistä Jumalasta. Kristus kärsi, kuoli ja nousi kuolleista meidän puolestamme.

Luterilaisen kirkon korkeimpana ohjeena on periaate, että kaikkea oppia kirkossa on tutkittava ja arvioitava Jumalan pyhän sanan mukaan. Luther kirjoittaa: ”Kun Herramme ja Mestariimme Jeesus Kristus sanoo: Tehkää parannus, niin hän tahtoo, että uskovaisen koko elämä on oleva parannusta.”

Edellinen kappale on päinvastainen kuin jälkimmäinen. Puhutaan kauniisti mutta aivan keskeisissä asioissa toimitaan päinvastoin. Vuorisaarnassa Jeesus välitti Jumalan tahdon ja antoi jokaiselle tarkoitetut elämäntapaohjeet, missä on aivan keskeistä pyrkimys jatkuvaan hyväntahtoiseen mielen hallintaan, rukoukseen ja henkisiin kokemuksiin jopa pyrkimään ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Jeesuksen elämäntapaohjeistus johtaa ihmisyyteen mutta myös tietoiseen Luojayhteyteen.

Jeesus painotti huolellisuutta jokaisesta ajatuksesta, tunteesta, sanasta ja teosta painottaen henkilökohtaista vastuuta, mitä kylvää, niin sitä niittää. Vuorisaarnan ohjeistuksessa on täysin vierasta syntipukiajattelu, että toinen kantaisi toiset rikkomukset. Jeesus korosti päinvastoin, että pitäisi sopia kärsineen osapuolen kanssa muutoin joutuu maksamaan viimeisenkin rovon.

JEESUS EI OLLUT "SYNTIPUKKI"

Jeesus pyysi Luojaltaan anteeksi antoa pahantekijöilleen, koska nämä eivät tiedä mitä tekevät. Tämä tarkoittaa, ettei Jeesus pitänyt itseään ihmisten syntien sijaissovittajana eli syntipukkina. Nyt on saatu lisäksi runsaasti tietoa alkuseurakunnan ajalta. Tällöin on ollut täysin vieras käsitys, että Jeesus olisi ollut ihmiskunnan syntien sijaissovittaja. Tämä käsitys on myös täydellisesti päinvastainen Vuorisaarnan ohjeistukselle.

Jeesus korosti henkisiä kokemuksia eli hengellisyyttä ja kehotti pyrkimään ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Protestanttinen kirkko, aina Lutherista asti, on suhtautunut kuitenkin mystiikassa Kristuksen kohtaamiseen kielteisesti, koska tämä vaarantaa vanhurskauttamisoppia sekä kirkkoyhteisöä (Otavan iso tietosanakirja). Kirkkoherra Voitto Viro tuo kirjassaan "Sielu on suunnaton ihme" syyn protestanttien kielteiseen suhtautumiseen mystiikassa Luojansa kohtaamisesta: "ihmisen syntisyys ja vanhurskauttamisopin perusteet vaarantuvat".

Jeesus puhui rakkaudellisesta Isästä ja Hyvästä Paimenesta, joka löytää viimeisenkin eksyneen lampaansa. Jos omaksuu luterilaisen kansankirkon mielikuvia Jumalan vihasta ja kostosta, iankaikkisen kadotuksen vaarasta, niin kirkon luoma pelko estää oman Luojakokemuksen. Luojan voi löytää vain rakkauden kokemuksessa.

IANKAIKKINEN KADOTUSKIN ON KIRKOLLINEN HARHAOPPI

Luterilainen kansankirkon opetuksissa painottuu seurakuntalaisten pelkohallinta, missä korostuu kostonhimoinen ja pelkoa herättävä jumalakäsitys sekä iankaikkisella kadotuksella pelottelu. Jeesus puhui rakkaudellisesta Isästä ja Hyvästä Paimenesta, joka löytää viimeisenkin eksyneen lampaansa. Iankaikkinen kadotus on puhdas kirkollinen harhaoppi. Alkuperäisessä kreikkalaisessa tekstissä sana "aionios" tarkoittaa ajanjaksoa.

JOKAINEN PELASTUU

Jeesus lupasi, että Hyvä Paimen löytää viimeisenkin eksyneen lampaan. Henkisessä kehitystapahtumassa jokainen tiedostaa oman Luoja-, taivasyhteyden ennemmin tai myöhemmin. Jokaisen olisi keskeistä pyrkiä olemaan hetkessä läsnäoleva sekä pyrkiä huomaamaan elämän hienovaraisia tapahtumia ja näin mahdollistaen myös Luojan rakkaudellisen läsnäolon kosketuksen. Usein ihminen umpioi mielensä vanhoilla ajatuksilla ja elämän kohottavat mahdollisuuden lipuvat ohi huomaamatta. Jos ihminen pitää Luojan tietoista kokemista mahdottomana, niin omat ajatukset tekevät tehokkaan esteen.

On keskeistä huomata, ettei Jumala aineellistu pakottaen näin ihmistä tahtoonsa. Pyhän Hengen ilmestys tai Luojan kokeminen on tapahtumana aina yksiselitteinen ja erilainen kuin tapahtuman mahdollinen kuvitelma.

Alkoholisti voi nähdä päivätietoisuudessakin käärmeitä, viinaa huutavia pikku-ukkoja, hämähäkkejä kävelemässä iholla tai nukahtaessa voi nähdä liskoja hyökkäävän. Mieli pystyy elävöittämään tunteita ja mielikuvia. Jokainen on huomannut,

kuinka unessa omat ajatukset ja tunteet muuttavat unikuvia.
Varsinkin ankeassa ilmapiirissä vallaton mieli voi samentua
kielteisillä mielikuvilla pimentäen ja ahdistuen samalla minää.
Jokainen näkee elämän omien mielikuviansa suodattamana.

Kirkollinen paholainen on mielikuvituksen tuote, ei ole persoonallista paholaista, jonka kanssa voisi neuvotella. Kysymys on vastavoimista. Kielteinen valinta eli vasta oma pahantahtoinen ajatus tekee pahan. Ajatus on kuin "olio" tai tietokoneohjelma, joka pyrkii sokeasti toteutukseen. Tunne on erityisen energisoiva hyvässä ja pahassa. Mitä enemmän keskittyy tunnevaltaisesti kielteiseen "pimeään" mielikuvaan, niin sitä voimakkaamman "ajatusolion" saa aikaiseksi.

Ihminen on vastakkaisten voimien välissä. Puhutaan rakkaudesta - pelosta, hyvästä - pahasta, valkoisista enkeleistä - mustista enkeleistä, rakentavista ja tuhoavista voimista, epäitsekkydestä sekä itsekkyydestä jne. Kirkollinen synti on asia tai tapahtuma, mikä erottaa ihmistä Luojasta.

IHMISEEN KÄTKEYTYVÄSTÄ "PAHOLAISESTA"

Kun ihmisen tietoisuus, herkkyys, värähtely nousevat, niin silloin tullaan vastaavassa määrin tietoiseksi omasta kielteisyydestä, pimeistä pahantahtoisista ajatuksista, harmituksista, kaltoinkohtelusta jne. Tällöin puhutaan myös "paholaisesta" (Doppelgängeristä, varjosta, kynnyksenvartijasta). Ihminen on tehnyt tämän omaksi todellisuudekseen ajatuksillaan, tunteillaan ja teoillaan. Minä ja "paholainen" ovat erilliset, samantapaisesti kuten ajatus ja tunne ovat toisiinsa.

Rudolf Steiner on korostanut kirjassaan ("Henkisen Tiedon Tie") tämän olevan karmallinen, astraalinen tilikirja hyvässä ja pahassa. Tätä ihminen kantaa tietämättään näkymättömänä mukanaan. Tähän liittyy myös muisto edellisistä elämistä. Osa selvänäkijöistä näkee toisen "paholaisen". Henkisessä kehityksessä se muuttuu enemmän ja enemmän ihmistä muistuttavaksi. Ihminen voi tulla siitä tietoiseksi sattumanvaraisesti. Tällöin kokemus kuvataan yleensä pelottavana harhanäkynä tai paholaisen kohtaamisena. Usein pitkään marihuanaa käyttäneet aavistavat tai tulevat jollakin tavalla tietoiseksi lähellä olevasta "vainoojasta".

Piilotajunnan "kritiikissä" Jung käyttää termiä "varjon tunnistaminen", koska se usein ilmenee unessa personoituneessa muodossa. Varjo ilmentää minän tuntemattomia tai vähäntunnettuja ominaisuuksia, jotka voisivat olla yhtä hyvin tietoisia. Toiset unessa arvostelevat "varjon" vioista. Alkaa itsekasvatuksen aika. Varjo ei koostu pelkästään tekemättä jättämisistä, siihen liittyy myös negatiivisten asioiden kohtaaminen. Varjo on paljon alttiimpi kollektiivisille tartunnoille kuin tietoinen persoonallisuus. Varjo ilmenee samana sukupuolena.

Varjossa on tyypillisesti ne inhimilliset "synnit" ja ominaisuudet, jotka kielletään itsessä, mutta nähdään toisessa. Toisessa ärsyttää erityisesti oman varjon piirteet. Varjolle on tyypillistä myös tahattomat, spontaanit ongelmatilanteiden luomiset, esimerkiksi lausumalla ilkeä huomautus, tehdä harmeja tuottava teko jne. Varjo voi olla myös vaistomainen vietti, mikä pitäisi hallita,

toisaalta se on tässä mielessä myös voimavara. Ihmisen pitäisi päästä sovintoon, hyväntahtoiseen tasapainoon omien tuhoavien voimiensa kanssa (huomaa sanonta aseet taotaan auroiksi eli kielteiset, tuhoavat energiat muutetaan rakkauden teoiksi).

Asian voisi ilmaista myös siten, että henkisessä kehityksessä Sielu työntää vanhoja tukkeumia pois käsittelyä varten. Nämä estävät henkistä kehitystä, värähtelytason nousua. Tästä nimitys "kynnyksenvartija". Kielteisyydestä vapautumiseen pelkkä ajattelu ei riitä. Harmitukset, pelot ja vastaavat pitää sanoa ääneen tai kirjoittaa jne. Meditoinnissa mieleen tulee usein vanhoja "tukkeumia", jotka jo luuli unohtaneensa.

Mitä pitemmälle henkisesti kehittyä, niin sitä paremmin hallitsee mielensä. Mielenterveysongelmissa mieli ajatuslylykkeineen ei ole riittävästi minän hallinnassa. Tällöin voi olla ajatuksien ja tunteiden hyvä erottelukyky, mutta huono kestokyky. Näin ollen mieli pitäisi maadoittaa yksiselitteisesti hyväntahtoiseen maalliseen todellisuuteen. Hypnoosikin voi laukaista hallitsemattoman psykoosin eli mielisairauden puhkeamisen.

Tukholmassa katutaiteilijan näkemys ajatuksien tukkimasta

mielestä. Mielen tasolla ajatus on valtavan voimakas. Jos ihminen pitää jotakin ajatusta totena, niin se on mielessä kuin hypnoottinen suggestio torjuen toisenlaiset mielipiteet. Ihmisen on vaikeata havaita tai kokea omien ajatuksiensa vastaista. Hypnoosikokeissa tulee hyvin esiin, kuinka oma mieli elävöittää ajatukset.

Jos ihminen epäilee tai pitää Luojakokemusta mahdottomana, niin omat ajatukset tekevät tehokkaan esteen Luojan tiedostamiselle. Jokaisella pitäisi olla totuudellisuuden johtotähtenä eikä saisi luoda itselleen ajatusesteitä ennakkoehdoilla. On keskeistä huomata, että ihmisyyteen liittyy vapaa tahto. Luoja ei pakota ihmistä tahtoonsa. Näin nokkela ennakkoehto Luojaalle voi muuttua rasitteeksi.

Tukholmassa katutaiteilijan näkemys pelosta. Ajatuksesta ja pelosta syntyy helposti toisiaan vahvistava "pimeyden" pari. Ajatus ja pelko ovat voimallisia kutsuja ja toteutukseen pyrkiviä energioita etsien vielä yhtymäkohtia omasta alitajunnasta ja ympäristöstä. Samanlainen energia vetää puoleensa toista samanlaista kuin magneetti. Henkiset opettajat korostavat toistuvasti, ettei saisi pelätä. Pelko ja kielteisyys tukahduttavat mielen ja kehon.

RAKKAUS AVAA MIELEN KORKEAMMALLE TIETOISUUDELLE

Rakkaus yhdistää rakkauden kohteeseen. Rakkaus, onnellisuus ja ilo avaavat mielen korkeammalle tietoisuudelle, oivallukselle ja luovuudelle vaikuttaen päinvastoin kuin pelko ja stressi. Jos pitäisi keksiä aivan uusi ratkaisu, niin vastausta ei löydä maallisen mielen vanhoista ajatuksista. Mitä enemmän yrittää pakottaa mieltänsä oivallukseen, niin sitä vaikeammaksi tulee. Sama asia tulee esiin myös nukahtamisessa, mitä enemmän yrittää, niin sitä vaikeampaa.

VAPAA TAHTO VOI OLLA HENKINEN ANSA

Ihminen voi eristää Luojan ajatuksillaan huomaamattaan tai tietoisesti. Luoja on kuitenkin kaiken aikaa lähellä ihmistä, lähempänä kuin oma hengitys. Mutta jokaisen olisi olennaista ottaa Luoja huomioon elävänä todellisuutena ja kutsua mukaan elämäänsä. Avataara Amma suosittelee kaiken tekemistä yhdessä Luojaansa tai mestarinsa kanssa ja Hänelle. Asian voisi ilmaista myös siten, mitä enemmän korkeapi minä, Sielu voi ilmentyä ihmisessä ja ihmisen kautta, niin sitä läheisempi on Luojayhteys. Ihminen on usein liian vaativainen itselleen. On keskeistä huomata, ettei kukaan ihminen ole täydellinen ja mitä enemmän henkisesti kehittyy niin sitä enemmän huomaa kehittymisen tarvetta. Luoja lähestyy ihmistä haluamallaan tavalla ja haluamallaan hetkenä. Keskeistä olisi olla päämäärätietoinen pyrkimyksessä mielenhallintaan ja hyvätahtoisuuteen sekä huomioimalla Luoja läsnäolevana todellisuutena. Kehitystapahtumaa edesauttaa kiitolliset, ylevät, kauniit sekä elämää ja toisia auttavat ajatukset, sanat ja teot. Jeesus kehotti lähestymään Luojaa lapsen kaltaisesti eli vilpittömästi ja luottavaisesti ilman ennakkoehtoja, odotuksia tai epäilyjä.

Luojayhteydessä on tietty symbolinen vastaavuus verrattuna äidin ja lapsen suhteeseen. Jokainen äiti suhtautuu lapseensa hyväntahtoisesti ja rakkaudellisesti. Kukaan äiti ei halua, että lapsi suhtautuu häneen pelokkaasti ja kuvitellen häntä kostonhimoiseksi.

Mitä enemmän tietoisuus kohoaa, niin sitä selvemmin alkaa ymmärtää elämää Luojan ilmennyksenä ja läsnäolona. Tällöin Jeesuksen sanat, että mitä teette pienimmälle teette Hänelle, saa uuden merkityksen.

Avataara Amma suosittelee henkisenä tienä antaumuksen tietä, joka tarkoittaa epäitsekästä rakkaudellista turvaamista Yhteen Jumalaan. Antaumuksen tiellä voi nauttia autuudesta jo heti alusta alkaen. Avataara Amman mukaan tiedon tiellä pyrkiminen perimmäiseen totuuteen on hyvin vaikeata ja vain yksi tai kaksi tuhannesta onnistuvat.

Avataara Amman mukaan Luoja on tajunta, tietoisuus. Kaikki

tapahtuu Luojan Mielessä. Jumalallisen rakkaudellisen läsnäolon voi löytää sekä kokea vain sisäisesti, ei pyrkimällä johonkin tai etsimällä jotakin itsensä ulkopuolelta. Jos ihminen ajattelee, keskittyy Jumaluuteen, jolla on muoto, niin ihminen kohtaa ensimmäiseksi Jumaluuden muotona. Jos keskittyy Jumaluuteen, jolla ei ole muotoa, niin taivaskokemus on kuin sulautuminen tietoisena rakkauden, autuuden mereen, Luojan energiakenttään.

IHMINEN VOI KEHITTÄÄ TIEDOSTAMISTAAN JA LUOVUUTTAAN

Ihmisellä on kaiken aikaa myös sisäinen viisaus ja johdatus käytettävissä. Neale Walsch kanavoi kirjoissaan, että vilpittömään kysymykseen saa vastauksen mutta vastaus tulee joskus viiveellä ja odottamattomalla tavalla. Luoja ei voi käyttää persoonallisuutta korostaviin tarkoituksiin.

Luovuudessa ihminen oivaltaa jotakin uutta. Tätä tapahtumaa voi lähestyä materialistisesti aivotapahtumana kuvitellen, että aivosoluissa tapahtuu jonkinlainen "oikosulku", mikä ilmenee uutena ratkaisuna. Aivoja ärsyttämällä saadaan kuitenkin esiin vain vanhoja muistijälkiä.

Toinen lähestymistapa oivallukseen on henkinen näkökulma. Minä on mielen avulla yhteydessä korkeampiin tietoisuustiloihin myös Luojan Mieleen.

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Huomisen Jumala" (WSOY 2005) sivulla 50 luovuuden henkisestä olemuksesta seuraavasti: "luovuutta ja elämää ohjaava voima on ideoiden kasvupohja, jumalallista värähtelyä ihmisessä, itsemme suurempi versio, tietoisesti ja tarkoituksellisesti toimiva kosminen olento, joka on virittäytynyt inhimillisiin päämääriin ja mahdollisuuksiin."

Jos pitäisi keksiä aivan uusi ratkaisu, niin vastausta ei löydy maallisen mielen vanhoista ajatuksista. Mitä enemmän yrittää pakottaa mieltänsä oivallukseen, niin sitä vaikeammaksi tulee. Uuden ratkaisun, luovuuden ja oivalluksen ratkaisussa pitäisi virittäytyä korkeammalle tietoisuudelle eli ihmisen pitäisi pyrkiä sielulliseen tilaan rakkauden, ilon ja onnellisuuden värähtelyihin, esimerkiksi keskittymällä kauneuteen, luontoon, silittelemällä kissanpentua, kuuntelemalla kohottavaa musiikkia jne. Toisinaan ylivoimainen ongelma saa vastauksen unen aikana aivan kuin ihminen hakisi sen jostakin. Jokainen voi kehittää omaa tiedostamistaan ja luovuuttaan pyrkimällä parempaan tasapainoon Luojan kanssa.

Rakkaus on jumalallista värähtelyä ja siihen liittyy energisoitumista, tietoisuuden kohoamista, luovuutta sekä

oivaltamista. Tässä ajattelutavassa oivalluksen saaminen ei ole aivotapahtuma vaan hetkellinen yhteys korkeampaan henkiseen tietoisuustilaan omaan Luojayhteyteen. Oivalluksen olemukseen liittyy näin läheisesti näkökulma elämän ja toisten auttamisesta. Kun ihminen takertuu yksipuolisesti maallisuuteen, niin silloin on vaara tukahduttaa omaa sielullista puolta ja samalla luovuuttaan sekä korkeampaa tietoisuuttaan. Sielu kaipaa rakkautta, henkisiä virikkeitä, totuutta, rehellisyyttä ja elämän sekä toisten hyväntahtoista huomioimista. Sama tukahduttava vaikutus tulee monista psyykelääkkeistä ja alkoholin väärinkäytöstä. Nämä latistavat tunne-elämää ja muuttavat ihmistä ajanmittaa tunneköyhäksi, tietyllä tavalla tsombimaiseksi.

LUOJA ON AINA LÄSNÄ IHMISEN ELÄMÄSSÄ

Avataara Amman mukaan Luoja on tajunta, tietoisuus, mikä läpäisee kaiken. Kaikessa mitä ihminen kohtaa on taustalla Luojan rakkaudelliset kasvot.

Kaikki tapahtuu Luojan Mielessä. Jumalallisen rakkaudellisen läsnäolon voi löytää sekä kokea vain sisäisesti, ei pyrkimällä johonkin tai etsimällä jotakin itsensä ulkopuolelta.

Raamatullisesti sanotaan Kristuksesta (Sanasta, Logoksesta), että Hänessä me elämme, olemme ja liikumme. Näinkin koko elämä voidaan nähdä Luojan ilmentymänä ja rakkaudellisena läsnäolona. Kun ihminen kohdistaa Luojaan rakkaudellisen rukouksen tai huomion, niin tämä jää vaikuttamaan kohottavana voimana sekä tietoisuutta lisäävänä tapahtumana koko elämän ajaksi. Mutta on olennaista keskittyä hetkeksi tapahtumaan.

Elämä voidaan nähdä Luojan rakkaudellisena läsnäolona, missä myös kauneus ja viisaus alkavat viestittää elämän taustalla olevaa korkeampaa tietoisuutta. On eri asia puhua Luojan rakkaudesta kuin kokea Tämä. Luojan läsnäoloon pitäisi virittäytyä rakkaudellisella ja kiitollisella mielellä. Mielikuva on voimallinen kutsu. Tämä on olennaista huomioida rukouksen ja meditaation alussa. Tällöin ihminen voi kokea rakkaudellisuutta, onnellisuutta, suurta rauhaa ja tasapainoisuutta, kohota korkeampaan tietoisuustilaan, syvällisiin henkisiin kokemuksiin. Jeesus ja Paavali kehottivat nimenomaan omiin henkisiin kokemuksiin eli hengellisyyteen, jopa pyrkimään ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen.

LAPSUUDEN KOKEMUKSET JÄÄVÄT HEIJASTUMAAN MIELEEN HYVÄSSÄ JA PAHASSA

Lapsuudesta aikuisuuteen on selkeä jatkumo. Kannustava, rohkaiseva sana ja teko toimii voimavarana vuosikausia sekä pahantahtoinen kaltoinkohtelu päinvastoin. Maallisessa elämässä kaikki menee kellon mukaan, mutta mielessä ei ole aikaa. Lapsuudenkin tunnevaltaiset tapahtumat ovat mielessä aivan kuin ne olisivat tapahtuneet hetki sitten. Unetkin voivat säilyä selkeänä mielessä.

Jokaiselle lapselle olisi suuri etu elää rakkaudessa, hyvántahtoisessa ja esimerkillisessä ilmapiirissä ja oppia luovuuteen sekä ajattelemaan.

Jos lapsen mieli täytetään väkivaltaa tihkuvilla mielikuvilla, niin on luonnollista että tämä synnyttää univaikeuksia, toisessa

pelkotiloja ja toisessa väkivaltaista käyttäytymistä. Väkivaltaisilla mielikuvilla lapsen mieli voidaan ajanmittaen suorastaan "aivopestä" väkivaltaisiin käyttäytymismalleihin. Lapsille tarkoitettu viihdeohjelma voi olla hyvin väkivaltaisia ja toisinaan aikuisetkaan eivät ymmärrä, miksi tehdään toiselle pahoja tekoja.

HENKISESTÄ VOIMAVARASTA

Jokaisella on yksilöllinen määrä henkistä voimavaraa. Henkinen voimavara on aivan keskeinen elämän jaksamisessa. Kun ihminen on menettänyt hetkellisesti henkiset voimavaransa, niin kokee olevansa vetämätön, uupunut, monet tavallisesti kiinnostavat asiat menettävät kiinnostavuuden. Jokainen voi kokea tämän hetkellisesti sairauden, psyykkisen tai fyysisen uupumisen yhteydessä. Todellinen tai kuviteltu pelkomielikuva voi kuluttaa hetkessä henkiset voimavarat.

On tärkeitä kiinnittää huomiota, missä yhteydessä henkisiä voimavaroja menetetään ja mistä niitä saa lisää.

Samantapainen kielteinen tapahtuma mikä toiselle voi olla lähes yhdentekevää, mutta toista se voi stressata vuosikausia. Joskus harmituksen aiheuttaja ei ole kiinnittänyt huomiota koko asiaan. Henkisiä voimavaroja kuluttavat myös vanhat harmitukset, kaltoinkohtelut, loukkaukset, vaikka ne eivät olisi enää tietoisessa mielessä. Meditaatiossa tällaisia vanhoja asioita palautuu mieleen. On keskeistä purkaa ne puhumalla, kirjoittamalla, piirtämällä jne. Pelkkä ajatteleva pyrkii voimistamaan niitä.

Henkiseen voimavaraan vaikuttaa kohottavasti hyvä terveys ja hyvinvointi. Yleisesti kaikki mikä lisää elinvoimaa, praanaa sekä kohottaa värähtelyä, kuten rakkaus, ilo, onnellisuus, innostava musiikki, innostava urheilutapahtuma, kohottava taideteos, meditaatio, henkinen innoittava tapahtuma, luonnossa liikkuminen, luonnon kauneuteen eläytyminen jne.

Innostava harrastus vaikuttaa jokaisen mieleen kohottavasti ja on näin hyvinvointia sekä henkisiä voimavaroja lisäävä. Onnellisuuteen liittyy läheisesti myös liikunta ja sosiaalisuus, on tärkeitä olla säännöllisesti yhteydessä läheisiin sukulaisiinsa. Harrastuspiirit ovat myös tärkeitä, erityisesti sen jälkeen, kun lapset ovat lähteneet kotoa. Yksinäisillä ihmisillä on selvä etu, jos on koira. Liikunta parantaa muistia, oppimista ja keskittymiskykyä kehollisten terveysvaikutuksien lisäksi. Liikunta vähentää stressiä, ahdistusta ja masennusta eli liikunta on kuin kehon meditaatiota parantaen myös unen laatua.

Jokaisen olisi keskeistä löytää itselleen sopiva liikuntamuoto. Toisaalta liiallinen liikunta aiheuttaa elimistölle stressiä haitallisina

seurauksin. Musiikilla on mieleen myös erinomainen vaikutus. Musiikkiterapiaistunnoilla saadaan selvä hyöty masennukseen, ahdistuneisuuteen sekä toimintakyvyn paranemiseen yksin tai muiden hoitojen kanssa.

Kirjallisuudessa suositellaan mielen ja stressin näkökulmalta kohtuullista päivittäistä liikuntaa, esimerkiksi 30-60 minuuttia.

Pekka Puustisen lääketieteellisessä väitöskirjassa (2011) tuli esiin, kuinka vähäisempikin henkinen kuorma lisää fyysistä sairastumisriskiä. Psykkinen kuorma voi tulla ulkopuolisista tekijöistä, mutta myös mielen sisäisistä ristiriidoista, joita ei osata käsitellä. Psykkinen kuormittuminen näkyy tavallisesti onnellisuuden tunteen puuttumisena, unettomuutena ja mahdollisesti hyödyttömyyden tunteena.

Koskettava ikoni on suoranainen ikkuna henkiseen todellisuuteen, mutta tapahtumaan pitäisi keskittyä. Muutoin se on vain maallisen mielen havaitsema taideteos. Jokaisella ihmisellä on henkisiä kokemuksia. Jokaisella on piilevänä henkisen näkemisen kyvyt eli tsakrat syntymälahjana. Nämä aktivoituvat tietyllä elämäntavalla ja henkisillä harjoituksilla. Jeesus kuvasi tällaisen ohjeistuksen rakkaudellisena elämäntapana Vuorisaarnassa. Rudolf Steiner lähestyi samaa asiaa tiedemiehenä kehittämällä hengentieteellisen oppijärjestelmän. Steinerillä oli syntymälahjana henkisen näkemisen kyky ja tällä tavalla hän pystyi havainnoimaan miten kukin harjoitus vaikutti henkisiin rakenteisiin.

Avataara Amma suosittelee henkisenä tienä antaumuksen tietä, joka tarkoittaa epäitsekästä rakkaudellista turvaamista Yhteen Jumalaan. Antaumuksen tiellä voi nauttia autuudesta jo heti alusta alkaen. Avataara Amman mukaan tiedon tiellä pyrkiminen perimmäiseen totuuteen on hyvin vaikeata ja vain yksi tai kaksi tuhannesta onnistuvat.

HENKISESTÄ RINNAKKAISTODELLISUUDESTA ON MONENLAISIA KOSKETUSKOHTIA

Mieli pystyy virittäytymään melkein mihinkä tahansa keräten informaatiota myös henkisestä rinnakkaistodellisuudesta. Jokaisella on telepatiaherkkyttä. Kaikki inhimillinen kehittyy tai taantuu riippuen huomiosta ja harjoittelusta. Materialismi suhtautuu kielteisesti kaikkeen henkisesti vivahtavaankin. Esimerkiksi telepatiaherkkyttä jokaisen on helppo testata telepatiakorteilla, joillakin on poikkeuksellisia kykyjä.

Professori J. B. Rhine otti yli 70 vuotta sitten käyttöön testikorttisarjan telepatian (ajatuksenluvun, selvänäköisyyden) systemaattisia tutkimuksia varten. Sattuman mahdollisuutena pidetään 20 prosenttia ja ylimenevää osuutta todistuksena ajatuksensiirrosta. Testi helpottuu jos on ryhmä, mikä keskittyy kohdekorttiin eli tarvitaan mielikuva, mihin pyritään keskittymään ja saamaan telepatiahyteys.

Ihminen on jatkuvasti vuorovaikutuksessa muiden kanssa. Jokaisen olisi keskeistä kiinnittää huomiota millaiset tapahtumat saavat erityistä sisäistä vastakaikua. Esimerkiksi hakeutuuko ja kiihottuuko väkivallasta vai hakeutuuko henkisesti kohottaviin kulttuuritapahtumiin. Jos ihmisellä on pääpaino alemmissa tsakroissa, niin se heijastuu kuinka korkeata henkistä viestintää pystyy vastaanottamaan. Edellinen näkökulma on myös kahden ihmisen rakkaussuhteeseen. Tasapainoisessa rakkaudellisessa suhteessa kaikki tsakrat ovat mukana eikä ainoastaan alimmat.

"Emmanuelin kirjassa" kuvataan kuinka Pat Rodegast näki meditatiivisessa tilassa edessään rakkautta säteilevän valo-olennon, jonka kanssa keskusteli. Kirja kirjoitettiin näistä suoranaista keskusteluista. Tässä kirjassa korostetaan, että kaikki ihmiset ovat kanavia. Kaikki ihmiset osaavat kuunnella sydäntään. Tärkein opettajasi on intuitiivinen tietosi. "Tunteaksesi Jumalan läsnäolon sinun on tarpeen kuunnella niitä monia ääniä, jotka asuvat sisälläsi. Kuulet siellä pelon, raivon, ristiriitojen, uppiniskaisuuden, kaikenlaisten illuusioiden ääniä. Kun ne käyvät sinulle tutuiksi, silloin sisäinen viisautesi lempeys,

pehmeys, lämpö ja Valo kuuluvat yhä helpommin. Ne nousevat vastakohdaksi noiden muiden äänien sekasorrolle, jonka alle sisäinen tieto peittyi."

Ja samassa kirjassa toisessa kohdassa neuvotaan suhtautumaan henkiseen opastukseen seuraavasti: "Teidän on pantava se koetukselle. Tarkistettava se. Kuultava mitä sanotaan ja annettava lopulta sydämenne, oman sisäisen viisautenne, intuitionne olla tuomarina. Älkää hyväksykö mitään mikä ei kuulosta oikealta. Tästä vastuusta ei pidä koskaan luopua."

JEESUS KEHOTTI HENKISIIN KOKEMUKSIIN

Raamatussa on lukuisia kehotuksia pyrkiä henkisiin kokemuksiin, tietoiseen yhteydenpitoon Kristuksen henkimaailman kanssa, esimerkiksi " Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut." (Joh.14:26)

Jeesuksen lisäksi apostoli Paavali erityisesti painotti kokemuksellisten henkiyhteyksien tärkeyttä suorana tiedonlähteenä Kristuksen henkimaailmasta. Esimerkiksi Paavali korosti profetoinnista, että sitä saa arvioida ja kehotti pitämään sen, mikä on hyvää. Profetoinnin estäminen on Paavalin mukaan Jumalan tahdon vastaista.

JOKAINEN PYRKII ONNELLISUUTEEN

Onnellisuus on mielentila, tähän tunteeseen ihminen voi vaikuttaa valinnoillaan keskeisesti. Rakkaus, ilo, onnellisuus ovat korkeata kohottavaa värähtelyä, mihin ihminen oman olemuksensa mukaisesti pyrkii automaattisesti. Värähtelyn kohoamiseen liittyy mielen ja tietoisuuden kirkastuminen. Pelko, ahdistus, kielteisyys vaikuttavat päinvastaisesti. Voimakkaassa pelkotilanteessa ihminen voi sananmukaisesti sammua toiminnallisesti.

Henkissielullisesti rakkaus on jumalallinen ominaisuus kohottaen tietoisuutta ja pyrkien yhdistämään rakkauden kohteeseen. Luoja, sisäinen Itse pitää ottaa huomioon, kutsua (aivan kuin autoa ajettaessa, minne mennään, mikä on päämäärä). Tähän henkissielulliseen puoleen liittyy ihmisen jatkuva sisäinen johdatus ja ihmisyyteen liittyvät arvokkaat asiat, kuten myötätunto, inhimillisyys, rakkaus, ilo, syvällisempi elämänymmärrys, elämän ja toisten auttaminen, elämän ykseys.

On keskeistä huomata inhimillisessä vuorovaikutuksessa myös herkäät, hienovaraiset inhimilliset, rakkaudelliset vivahteet. Karkea käytös, huutaminen, vihamielisyys ja henkilökohtaisuuksiin menevät loukkaukset tukkeuttavat sielullista puolta, minkä avaaminen inhimilliseen herkkään vuorovaikutukseen voi viedä pitkähkön ajan.

NÄKÖKULMAN VALITSEMINEN ON KESKEISTÄ

Ihmisydessä on keskeistä ymmärtäminen, tiedostaminen ja itsensä ilmentäminen sekä tasapaino Luoiansa kanssa. Näin näkökulman valitseminen muuttuu keskeiseksi. Raamatun mukaan ihminen on luotu Jumalan kuvaksi eli rakkausolennoiksi. Ihmiseen kätkeytyykin sisäinen onnellisuuden, ilon, autuuden, rakkauden lähde eli oma Luoijayhteys, mihin ihminen pyrkii hakeutumaan alitajuisesti. Suurin onni ja autuus on oman Luoijayhteyden kokeminen. Mikä on lähinnä ja arvokkainta jää kuitenkin helposti huomaamatta. Avataara Amma korostaa opetuksissaan, että jokaisen ihmisen on mahdollista kokea maallisen elämän aikana Luoja-, taivaskokemus.

Usein tämä syvä sisäinen Luoijayhteys korvataan maallisilla korvikkeilla sekä saavutuksilla. Ihminen voi kuvitella tarvitsevänsä monenlaisia asioita, mutta löydettyään Luoijayhteyden mikään maallinen onnenlähde ei ole vertauskelpoinen. Tällöin ihmiselle kirkastuu myös, ettei ole riippuvainen mistään itsensä ulkopuolella olevasta onnen lähteestä.

Jokaiselle olisi suuri etu olla hyväntahtoinen, kiitollinen, pyrkiä näkemään elämä parhain päin sekä olla erityisen huolellinen, mitä ajatuksia hyväksyy "käskysanoiksi" mieleensä. Mitä puhtaampi ja kirkkaampi mieli on, niin sitä helpompaa on huomata ja virittäytyä mieltä kohottaviin rakkaudellisiin, kauniisiin sekä onnellisuutta tuottaviin tapahtumiin. Tällöin mieleen tulee lisäksi kuvaannollinen suojakuori, mihin ei tartu elämässä läsnäolevaa kielteisyyttä. Kielteisyys, kielteinen vastakaiku ei löydä kaikupohjaa.

AJATUS JA MIELI OVAT MINÄN TYÖVÄLINEITÄ

Mielellä ei ole suhteellisuuden tajua, suuri ja pieni asia ovat mielessä yhtä suuria. Mielellä aivan kuin ajatuksella ei ole omaa harkintakykyä. Ne ovat minän pelkkiä työvälineitä kuten kehokin. Mielikuva on toteutukseen pyrkivä käskysana etsien automaattisesti myös ajatukseen liittyviä yhtymäkohtia. Mielen harhauttavuus tulee hyvin esiin hypnoosikokeissa. Hypnoottisessa tilassa ihminen pitää annettua ajatusta totena. Esimerkiksi tällaisessa suggestiossa ihminen voi pitää itseään kissaa pakoon juoksevana hiirenä ja samanaikaisesti katsella ja ihmetellä, miksi ihmiset nauravat katsomossa. Ihmiselle voidaan tehdä suggestio, ettei näe punaista väriä. Tällöin toinen ollessa ilmassa punaisen lankun päällä tekee hypnotisoidulle vaikutelman olemisesta ilmassa ilman tukea jne.

Ihmisen tulisi olla päämäärätietoinen pitäen keskeistä tai keskeisiä ajatuksia jatkuvasti mielessään. Ajatus aiheuttaa kokemuksen, kokemus taas ajatuksen. Tämä vuorottelu tapahtuu hyvässä ja pahassa. Vaistomaisesti ihminen alkaa toteuttaa näin luomaansa mielentilaa. Mielentila vaikuttaa puolestaan keskeisesti ihmisen valintoihin ja toimintaan. Jokaiselle olisi suuri etu olla huolellinen ja tarkkaavainen, mitä ajatuksia ja mielipiteitä hyväksyy mieleensä.

JOS IHMINEN EI TEE MITÄÄN NIIN EI MITÄÄN TAPAHDUKAAN

Inhimillisessä elämässä mikään ei pysy paikallaan. Hetki hetkeltä ihminen lähestyy tai etääntyy myös Luojustaan. Mitä enemmän ottaa Luojan huomioon elämässään niin sitä todellisemmaksi Tämä tulee. Jos ei ota Luoja huomioon, niin tämä yhteys jää vain piileväksi mahdollisuudeksi.

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Ystävyys Jumalan kanssa" (WSOY 2003) sivulla 28: "kun hymyilet tai rakastat tai laulat tai kirjoitat sydämesi halusta. Se on korkein versio siitä, kuka minä (Luoja) olen, ja kun ilmennät näitä ominaisuuksia, ilmennät minua."

Edellisessä tulee hyvin esiin, kun ihminen ei tee mitään, niin ei mitään tapahdukaan. Luoja kutsutaan mukaan elämään ja tämä mahdollistaa tulla näin tietoiseksi Luojustaan. Luoja ei voi löytää maallisesta mielestä, maallisen mielen ajatuksista, mielipiteistä tai opinkappaleista vaan yksinomaan kokemisen avulla ja näin tiedostamalla. Esimerkiksi rakkaudellinen, kiitollinen Luojaan kohdistunut rukous saa heti Tämän huomion ja kohottaa ihmisen tietoisuutta loppuiäksi.

Liittyen vapaaseen tahtoon ihmisen pitää tehdä liikahdus. Jos ei tee mitään, niin ei mitään tapahdukaan. Kaikessa on ajatus, sana ja teko. Jos jää ajatuksien ja sanojen asteelle, niin ei tapahdu mitään. Tarvitaan vielä toteutus. On eri asia puhua meditoinnista kuin meditoida. Esimerkiksi eräänä rukouksen muotona on kaikille tarkoitettu ristinmerkki. Tässä oikean käden peukalo yhdistetään etu- ja keskisormeen, nimetön ja pikkusormi kämmentä vasten. Koskettamalla otsaan siunataan ajatukset, sitten kosketetaan sydämen kohtaa keskellä rintaa eli tunteiden siunaaminen ja lopuksi kosketaan oikeata ja vasenta olkapäätä, käten töiden ja toiminnan siunaaminen tämän jälkeen kumarretaan Jumalalle. Tämä on voimallinen rukous, mutta on olennaista keskittyä siihen hetkeksi, ettei tapahtuma ole vain nopeita sormen liikahduksia.

Monilla tavoilla voi virittäytyä Luojaansa rakkaudelliseen läsnäoloon, kuten rukouksella, meditaatiolla, Luojaan kohdistuvalla kiitollisella ajatuksella, miettimällä henkisen kirjan kohottavia

ajatuksia jne. Jokaiselle olisi suuri etu pitää Luoja mahdollisimman usein mielessään. Luojaan kohdistunut rakkaudellinen ajatus antaa lisävoimavaran koko elämäksi. Ihmisen pitäisi ajatella hyvántahtoisesti ja oikeamielisesti sekä varoa kaikkea sopimatonta. Ihminen on keskellä vastakkaisia voimia ja näin on mahdollista pitää katse Luoja rakkaudellisessa läsnäolossa tai päinvastoin kielteisyydessä.

Ihminen voi hyväksyä mieleensä hyvinkin erikoisia mielipiteitä TV:stä, filmeistä, ystävien puheista jne. Hyväksymällä mieleensä toisten mielipiteitä, niin ne tulevat samalla omaksi todellisuudeksi. Nämä käsitykset voivat olla kuitenkin ristiriidassa oman sisäisen ymmärryksen kanssa.

MATERIALISTI NOITUU ITSENSÄ AJATUSANSAAN

Materialismissa ihminen kieltää oman henkisen olemassaolonsa. Kun etäännyy Luojastaan, niin elämään pyrkii tulemaan kielteisiä tunteita, ajatuksia ja samalla ahdistusta sekä pelkoja. Elämä alkaa näyttää harmaalta ja vihamieliseltä.

Ihminen pystyy järjeilemään minkä tahansa asian omaksi edukseen vetoamalla tai vääristelemällä jotakin pientä yksityiskohtaa, vaatimalla loputonta toistettavuutta tai keksimällä ennakkoehtoja. Jos ihminen suhtautuu Luojaan tai elämään kielteisesti, niin tämä heijastuu kielteisinä tunteina ajatteluun, äänenpainoihin ja käytökseen. Jos ihminen ei rakasta itseään, niin on vaikeata olla hyväntahtoinen ja rakkaudellinen. Sydämen kyllyydestä suukin puhuu.

KAIKKI OLEMASSA OLEVA ON LUOJAN ENERGIAA

Henkissielullisesti koko elämä on Luojan luomaa. Elämä onkin täynnä ihmeitä ja mystiikka, jos vain kiinnittää asiaan huomiota. Kivestä ja vedestä muotoitui äärettömän monimutkainen ja älykäs elämä. Suomen TV:ssä esitetyssä tiedemiesten tietokonemallissa maailmankaikkeuden synty on ollut sokeripalan kokoinen tai vielä pienempi. On vaikeata ymmärtää, kuinka miljardit tähtisumut miljardeine aurinkokuntineen on voinut syntyä näin pienestä. Luojan energiasta, valon törmäilystä tiivistyi aineellinen maailmankaikkeus eli kaikki olemassa oleva on myös Luojan olemusta, Tämän energiaa aineellisessa muodossa ja näinkin Luojan läsnäoloa. Näin aineellinen maailma ja henkinen rinnakkaistodellisuus ovat yksi ja sama.

Ihminen voi tarkastella kaikkea vain ulkokohtaisesti. Tällöin pyritään samastumaan sekä takertumaan myös yksipuolisesti kehoon. Materialistisesti ajatellaan, että lukemattomien sattumien summana soluun on tiivistynyt viisaus, joka selittää myös kaikki henkissielulliset asiat. Ne nähdään joko fysiologisina tapahtumina tai aivotapahtumina tai pidetään mielen temppuina. Jos tapahtumaa ei voida näinkään selittää kuten henkisiä valokuvia, niin ne torjutaan vaatimalla tieteellinen eli loputon toistettavuus. Aivan niin kuin satunäytelmässä "Kuningas ilman vaatteita" ihminen voi suggeroida itsensä hyvin erikoisiin käsityksiin, joita ei itsekään sisimmissään usko.

Elämää voi pyrkiä ymmärtämään ja lähestymään myös totuuden etsijänä ilman ennakkoasenteita. Elämää ohjaavat Luojan maalliset ja henkiset lainalaisuudet, mitä paremmin niistä on tietoinen niin sitä parempi. Henkisessä kehitystapahtumassa enemmän tai myöhemmin jokainen tiedostaa kokemuksellisesti olevansa henkissielullinen olento, jonka olemassaolo ei ole riippuvainen maallisesta kehosta.

IHMISEN TULISI HUOMIOIDA LUOJA ELÄMÄSSÄÄN

Kirjassaan "Keskusteluja Jumalan kanssa I" (WSOY 1999) sivulla 17 Neale Walsch kanavoi seuraavasti: "Minusta (Luojasta) ovat lähtöisin sinun korkeimmat ajatuksesi, selkeimmät sanasi ja suurimmat tunteesi. Kaikki vähäisempi on peräisin muista lähteistä." Edelleen "Korkein ajatus on aina sellainen joka sisältää iloa. Selkeimmät sanat ovat ne jotka sisältävät totuuden. Suurin tunne on se jota te sanotte rakkaudeksi." Henkiseen kehitystapahtumaan liittyy läheisesti hyväntahtoisuus ja mielen puhtaus, mitä Jeesuskin erityisesti painotti jo 2000 v. sitten. Mieleen ei saisi päästää mitään sopimatonta, kielteistä tunnetta tai ajatusta.

KAIKKI TAPAHTUU LUOJAN MIELESSÄ

Avataara Amman mukaan Luojan tietoisuus läpäisee kaiken ja kaikki tapahtuu Luojan Mielessä. Luojaa sanotaan myös liikkumattomaksi liikuttajaksi. Jeesus korosti elämän ykseyttä myös painottamalla, että mitä teette pienimmälle teette Hänelle. Ihminen on kaiken aikaa Luojan rakkaudessa läsnäolossa ja ohjauksessa saaden yleviä rakkaudellisia mielikuvia, ajatuksia, henkisiä kokemuksia, yleviä virikkeitä jne. Henkissielullisesti mitään ei tapahdu sattumalta. Ihmisen tulisi elää hetkessä tietoisena ja läsnäolevana. Ylevä rakkaudellinen Luojan kosketus voi olla aivan erityinen huomio ja viesti ihmiselle. Ihmisyydessä on keskeistä vapaa tahto. Tämä voi johtaa tilanteisiin, joita ei haluaisikaan kohdata. Näin ihminen voi torjua myös Luojan elämästään ja kuvitella olevansa poikkeuksellisen järkevä. Ei olisi vapaata tahtoa, jos Luoja pakottaisi ihmisen aina tarvittaessa omaan tahtoonsa.

**LUOJALLE KAIKKI
VIESTINTÄKANAVAT OVAT
MAHDOLLISIA**

(Patsas Länsisatama) On tärkeätä ottaa huomioon uniin ja elämään liittyvä oma johdatus, vaikka maallinen mieli ei useinkaan tätä puolta arvosta. Minä on omien ajatuksiensa ja

mielikuviansa ympäröimä kuin pallon keskellä. Usein nukahtaessa nämä pyörivät mielessä. Mutta heräämisvaiheessa ihmisen mieleen voi tulla selkeä unitapahtuma, joka olisi keskeistä huomioida. Tapahtumien suunnat ovat unen "valkokankaalla" myös tärkeä informaatiolähde. Jokaisella alueella on oma tarkasti rajattu luonteensa, myös liikesuunnat ovat tärkeitä. Ihminen samaistuu "valkokankaan" keskikohtaan. Katsojasta oikealla on tulevaisuus ja vasemmalla menneisyys.

Pekka Suominen on kirjassaan "Unikuva, kielikuva, mielikuva" (Topword, 2003) suurehkojen seuranta-aineistojen pohjalla koonnut uniin liittyvää keskeistä perustietoa. Uni on omalla tavallaan tarkka symbolinen kuvaus jostakin asiasta. Siihen voi kätkeytyä myös varoitus, mitä pitäisi ottaa huomioon, mitä tulevaisuudessa tapahtuu jne. Olisi hyvä kirjoittaa selkeät unet muistiin, varsinkin samansuuntaiset unet viestittävät jotakin täsmällistä. Arkkityyppinen uni koskettaa kaikkia ihmisiä aina viidakon alkuasukkaasta suuren maan presidenttiin. Eräänä esimerkkinä kielteisestä toiminnasta on tuoda unikuvassa pissinsä asiaan. Jokainen ymmärtää mitä on olla pissassa kaulaansa myöten. Ville Niinistö kertoo (Iltalehti 03052019) kirjassaan tulleen Sanni Grahn-Laasosen "kusettamaksi sata-nolla".

Toisena esimerkkinä talo kuvaa ihmistä. Häiriö rakenteissa viittaa symbolisesti ihmisen hyvinvointiin tai terveyteen. Esimerkiksi pienet ikkunat viestittävät liiallista sosiaalista sulkeutumista.

Kannattaa terävöityä, jos unessa näkyy arkkityyppisiä symboleita (koko ihmiskuntaa koskevia), kuten helmi, kasveja, värejä, ikivanhoja uskonnollisia symboleita, kuusi kuvaa miestä ja koivu naista jne. Kuoleman läheisyydellä on useita erilaisia symboleita, kuten unessa nähty yksi pariuskollinen lintu. Kulkuväline unessa viestittää aina jotakin, samaten tien olemus, onko esimerkiksi esteitä. Peilissä jokainen näkee itsensä Sielunsa silmin, esimerkiksi jos nainen näkee itsessään korostettuja maskuliinisia puolia, niin se on merkki liiallisesta aggressiivisuudesta jne.

Henkiselullisesti nukahtaminen tarkoittaa minätaajunnan irtoamista kehosta henkiselullisena olentona. Ns. "hopealanka" (lääkärit puhuvat elämänlangasta) on yhdistävänä tekijänä. Tietyllä tavalla ihminen "kuolee" joka yö ja irtoaa astraalimaailmaan. Henkisessä kehitystapahtumassa tämä voi tulla tietoiseksi.

Toisinaan unikuvat ovat tunteiden kanssa hyvin mieleen painuvia. Lepakko symboloi tapahtumaa, missä jokin kuluttaa elinvoimia.

EDESMENNEIDEN KOSKETUKSESTA

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Keskusteluja Jumalan kanssa 3", etteivät rakkaat ihmiset ole koskaan kaukana: "Pieninkin ajatus, joka liittyy 'tuonpuoleiseen' oleskelevaan olentoon, tuo tämän olennon tietoisuuden saman tien luoksesi." Jatkaen, ettei yhteyden saavuttamiseen tarvita meediota, vaan rakkaus on paras "tiedonvälittäjä".

Läheisen kuoleman jälkeen tämä on jonkin aikaa mahdollista havaita eetteriolentona. Kuoleman jälkeen monenlaiset kosketukset ovat melko tavallisia. Esimerkiksi voi kuulla puhelimen soivan ja siellä vastaakin edesmennyt. Tapahtuma on telepaattinen. Vainajaan liittyviä esineitä voi löytyä paikoista, missä niitä ei ollut hetkeä aikaisemmin. Toisen läsnäolo voidaan tuntea elävänä todellisuutena, voidaan haistaa edesmenneen tyypillinen hajuvesi, kuulla toisen lempimusiikkia jne.

Eräänä rinnakkaistodellisuuden osa-alueena Bill ja Judy Guggenheimin kirjassa "Koskettava kokemus" (Tammi, 2011) on käsitelty laajan aineiston pohjalta läheisten kontakteja kuoleman jälkeen. Kirjassa käsitellään vain edesmenneiden spontaaneja yhteydenottoja. Mukaan ei ole otettu hypnoosi- tai meediatapahtumia. Kirjan mukaan raportoidut kuvaukset ovat hyvinkin samanlaisia riippumatta, onko ne koettu täysin hereillä, valvetilan rajamailla tai täydessä unessa. Kirjan mukaan 42% Amerikan aikuisväestöstä uskoo olleensa yhteydessä kuolleen henkilön kanssa, leskistä jopa 67%. Edesmenneiden ilmestykset ovat olleet läheiselle tärkeä, positiivinen, elämänvoimia ja rohkaisua antava kokemus eli tapahtuma on koettu suurena lohdutuksena ja merkinä elämän jatkumisesta.

Tukholmassa katutaiteilijan näkemys pahuudesta. Materialistisessa ajattelussa halutaan kieltää Luojayhteys myös siksi, että tähän liittyy myöhemmin kohdattava vastuu mitä on tehnyt. Jeesus painottikin henkilökohtaista vastuuta eli ihminen kohtaa jollakin tavalla tekemisensä.

IHMISYYDESSÄ ON KESKEISINTÄ TASAPAINO LUOJANSA KANSSA

Maallisessa elämässä pyritään mittaamaan ihmisen arvo käytön perusteella eli työsuorituksen, rahan, omaisuuden ja maallisten saavutuksien näkökulmalta. Ihmisyyden näkökulmalta keskeistä on kuitenkin kuinka kehitytään ymmärtämisessä ja tiedostamisessa, kuinka onnistuu ilmentämään itseään sekä millainen on tasapaino Luojansa kanssa.

RAKKAUDEN ja ONNELLISUUDEN OLEMUKSESTA

Ihmisen solut eivät tunne rakkautta tai myötätuntoa vaan ihminen henkissielullisena olentona. Rakkaus, ilo, onnellisuus, myötätunto ovat jumalallisia ominaisuuksia, korkeaa värähtelyä. Luojan kohdistunut rakkaudellinen ajatus, rakkaudellisuus, ilo, onnellisuus, elämän ja toisten auttaminen kutsuvat Sielun, korkeamman minän ja näin Luojan mukaan omaan elämään. Jossakin vaiheessa ihmiselle selviää, että Luoja on ollut kaiken aikaa lähellä, lähempänä kuin oma hengitys.

Aivot ovat tietokonemainen muistikeskus. On keskeistä ymmärtää, etteivät aineellisen kehon solut tunne rakkautta, myötätuntoa eikä inhimillisyyttä vaan ihminen henkissielullisena olentona.

SIELU ON RAKKAUDEN "MUUNTAJANA" IHMISEN JA LUOJAN VÄLISSÄ

Keho, mieli ja henkissielullinen puoli pitäisi olla tasapainossa keskenään. Häiriö yhdessä heijastuu muihinkin. Sielu, korkeampi minä on kaiken aikaa suorassa yhteydessä Luojaan toimien kuvaannollisena "muuntajana" ihmisen ja Luojan välillä. Näin ihminen tietääkin joka hetki, onko valinta, vaikutin rakkaudellinen, hyväntahtoinen. Sielu yrittää auttaa ihmistä takaisin elämän ykseyteen tietoiseen Luojayhteyteen. Tämä on mahdollista vain rakkauden kokemuksessa.

Jokainen ymmärtää, että elämään pitäisi saada rakkaudellisuutta, onnellisuutta ja iloa eli värähtelytasonsa nousemista. Maallisesti kielteinen ajattelu on usein hyvin perustelua, mutta toisaalta kielteiset mielikuvat samentavat mieltä ja tietoisuutta. Tällöin elämä alkaa näkyä entistä harmaampana ja ahdistavampana. Maallinen mieli pyrkii etsimään onnellisuutta maallisuudesta ja maallisista saavutuksista. Ihmisen pitäisikin huomioida paitsi kehon hyvinvointi ja mielen virikkeet niin myös arvostaa omaa sielullista herkkyyttään ja sen syventämistä antamalla tilaa rakkaudellisuudelle, kauneudelle, kulttuuritapahtumille, kohottaville kirjoille, henkisille kursseille jne. Värähtelytason nouseminen kohottaa samalla ihmisen ymmärrystä ja tietoisuutta. Rakkauden värähtelyihin liittyy läheisesti luovuus ja oivaltaminen. Tunteet ovat Sielun keskeistä viestintää.

SIELULLISEN HERKKYYDEN KEHITTÄMISESTÄ

Henkisessä kehitystapahtumassa on keskeistä inhimillisen vuorovaikutuksen herkäät tunteet, rakkaudellisen Luojayhteyden huomioiminen elävänä todellisuutena, rukoileminen, runon lausuminen, laulaminen, henkisesti kohottavat tilaisuudet, taideteokseen kuten ikoniin virittäytyminen, koiranpennun halaaminen, luonnon kauneuteen virittäytyminen, uiminen jne eli osallistumalla läsnäolevana ja hetkessä tietoisena elämän kokemiseen.

Symbolinen vastaavuus on autoa ajaessa. Kun hetkeksi pysähtyy ja menee auton ulkopuolelle, niin huomaa aivan eri maailman kuten tuulen vireen, lintujen laulun, kukkasten tuoksun ja kauneuden jne. Usein ihminen on uppoutunut vanhojen ajatuksien "oravanpyörään" ja elämän lukuisat kohottavat tapahtumat lipuvat huomaamatta ohi.

Jokaisen elämä etenee omien ajatuksien johdattamana. Ajatus luo kokemuksen ja kokemus luo ajatuksen. Tästä tulee helposti ketjureaktio hyvässä ja pahassa. Olisi suuri etu olla tarkkaavainen ja hyväntahtoinen ajatuksistaan.

MITÄ TAPAHTUU KUOLEMAN JÄLKEEN

Avataara Meera on selvänäköisesti kuvannut sanoin ja piirustuksin kirjassaan "Bringing Down the Light" läheisensä tapahtumat kuoleman jälkeen. Tässäkin korostuu, kuinka omat ajatukset heijastuvat ahdistavasti henki-ihmiseen kuin peilistä ja kuinka niistä on vaikeata päästä eroon.

Kirjassa "Keskusteluja Jumalan kanssa 2" Walsch kanavoi sivulla 117 kuoleman jälkeisistä tapahtumista. Tällöin voi valita yhden kolmesta vaihtoehdosta aivan niin kuin voitte tehdä nykyisessäkin elämässänne. "Voitte alistua hallitsemattomien ajatustenne luomuksille, voitte luoda kokemuksenne tietoisesti ja harkitusti tai voitte kokea kollektiivisen tietoisuuden. Tätä viimeistä vaihtoehtoa sanotaan uudelleen yhdistymiseksi tai ykseyden palaamiseksi."

Ihminen kokee hallitsemattomat ajatukset todellisuudekseen siinä määrin kuin ne ovat kollektiivista tietoisuutta voimakkaampia. Ihminen on voinut ajatella, mitä tapahtuu kuoleman jälkeen. Tällöin nämä ajatukset pyrkivät tulemaan todellisuudeksi.

Kollektiivinen tietoisuus pitäisi olla "hyväksytty, omaksuttu ja sisäistetty". Silloin ihmisestä tulee yhtä ykseyden kanssa eli rakkauden, sanoinkuvaamattoman autuuden.

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Huomisen Jumala" sivulla 183 seuraavasti: "Kuolemaa ei ole, joten miten voisi olla sen jälkeistä tuomiopäivääkään? Elämä ei pääty koskaan. Kaikki mitä itsestäsi ajattelet näkyy todellisuudessasi, tässä ja tulevassa elämässä. Kaikki mitä, sanot ja teet, luo sen, mikä olet." Ajatuksen, sanan sekä teon taustalta löytyy aina rakkaus tai pelko.

ONNELLISUUS ON MIELENTILA

Onnellisuus on mielentila. Ihminen itse päättää mitä suuremmassa määrin omasta mielentilasta ja mitä jokin tapahtuma vaikuttaa siihen. Samantapaisissa olosuhteissa toinen voi elää onnellista elämää ja toinen voi olla jatkuvasti tyytymätön ja katkera. Onnellisuuden näkökulmalta on aivan keskeistä, millaiselta näkökulmalta elämää katsotaan. Esimerkiksi ajatteleeko olevansa Luojan ilmentymänä, henkissielullisena olentona tilapäisesti kokemassa maallista elämää vai onko ihminen yksistään aineellinen keho joka vaipuu hetken kuluttua ikuisen olemattomuuteen.

Tähän liittyy mielenkiintoinen näkökulma. Materialismi tuo toistuvasti esiin, kuinka uskonto on pakoa elämästä. Jokainen kokee pakosanan epämiellyttävänä. Tässä yhteydessä pitäisikin puhua elämän taustalla olevan henkisen todellisuuden etsimisestä ja elämäntavasta, kuinka jokainen voi tiedostaa yksiselitteisesti Luoja-, taivaskokemuksen ja oman henkisen olemassaolonsa kehon ulkopuolella.

NÄKÖKULMA HENKISEEN RINNAKAISTODELLISUUTEEN

Jokainen on samanaikaisesti myös henkisessä rinnakkaistodellisuudessa, mistä on monenlaisia kosketuskohtia maalliseen elämään, jos vain kiinnittää niihin huomiota. Näistä on lähes jokaisella henkilökohtaisia kokemuksia sekä maallisina tapahtumina että henkisinä kokemuksina.

Jos esimerkiksi kohtaa enkelin tai ufon ja ottaa tapahtumasta valokuvia, niin asianosaiselle on kysymys todellisesta tapahtumasta, mutta on eri asia yrittää todistaa sitä kaikille totuudeksi. On kuitenkin hyvä huomata, että yksi ainoa aito tapahtuma tekee asian todelliseksi.

Henkisiä valokuvia on lukemattomia ehkä lukuisia miljoonia. Ne ovat lähes aina odottamattomia sattumalöydöksiä, joten niiltä puuttuu tieteen vaatimat koeolosuhteet ja toistettavuus. Suurta huomiota on saanut edesmenneiden ilmestyminen valokuviiin. Eräänä mielenkiintoisena yksityiskohtana Uno Mononen kuvaa kirjassaan "Henkimaailman rajamailla", kuinka hänestä otettuun valokuvaan tuli Sortavalan valokuvaamossa ylimääräiset kädet. Henkisiin valokuviiin ja ilmiöihin pitäisi suhtautua henkisenä virikkeenä omalle henkiselä aktivoitumiselle. Usein ihminen suhtautuu myös omakohtaisiin henkisiin tapahtumiin yksistään älyllisesti eli miettii hetken ja sitten unohtaa koko tapahtuman.

Jos valvontakamera tallentaa jonkin rikoksen, niin kaikki pitävät asiaa toteen näytettynä. Mutta jos valvontakamera tallentaisi henkisen tapahtuman, niin tämä olisi vain mielenkiintoista, mutta ei riittäisi näyttöön. Maallinen mieli keksii mitä tahansa nokkelia vaihtoehtoja, jotta voisi torjua henkisen rinnakkaistodellisuuden.

Huippumeedioita on tutkittu useita kertoja myös tarkoissa tieteellisissä koeolosuhteissa. Tällöin on saatu henkimaailman olentoja havaittavaksi ja kuvattavaksi. On keskeistä huomata, että jo yksi ainoa henkinen valokuva osoittaa omalla tavallaan materialismin harhaopiksi. Miesmedio oli yleensä tieteellisen tutkimuksen aikana alastomana, transsissa ja tällä tavalla tietämätön tapahtumista ympärillään. Tieteellisesti asiaa on pyrkinyt tutkimaan mm. IMI (Institut Metapsychique International) Pariisissa jo 1920-luvulta lähtien. Tutkimuskohteina

olivat Euroopan huippumeediat. Tarkemmin

<http://www.metapsychique.org>

Jokainen joka lukee E. Mattiesenin tuhat sivuisen kirjan meediatapahtumista "Das persönliche Überleben des Todes" I-III (vuonna 1936) tulee jo yksin näin vakuuttuneeksi henkisestä rinnakkaistodellisuudesta.

Englannissa on vaikuttanut International Survivalist Society. Yhdistys viittaa useisiin tieteellisiin tutkimuksiin, erityisesti mainiten Nobel palkitun Charles Richetin ja prof. Schrenck-Notzingin tutkimukset. Professori Schrenck-Notzingin kirjassa "Phenomena of Materialisation" on yksistään 225 ektoplasmakuvaa. Kirja on luettavissa internetissä:

<https://publicdomainreview.org/collections/phenomena-of-materialisation-1923/>

Kymmenet miljoonat ihmiset ovat kokeneet kehosta irtautumisen. Kehosta irtautumiskokemus on odottamaton tapahtuma. Tällöin jokainen huomaa liikkuvansa ajatuksen voimalla ja olevansa henkissielullinen olento, joka havainnoi ja ajattelee. Tässä kokemuksessa todetaan, että keho on pelkkä kuori ilman omaa elämää ja tajuntaa. Samalla voidaan tehdä havaintoja, mikä ei ole mahdollista kehosta käsin tai aivotapahtumana. Esimerkiksi voidaan tarkastella omaa takaraivoa tai naapurihuoneistoja, katon erikoisuuksia jne. Osa kokijoista ei haluaisi palata enää kehoonsa. Tähän kokemukseen liittyy yleisesti kuoleman pelon menettäminen ja tapahtumien yksityiskohtien muistaminen koko elämän ajan. Tietyissä henkisen kehityksen vaiheessa ihminen voi irrota kehostaan tahdon voimalla.

Henkisissä kirjoissa on arvoituksellinen lause, että katselen itseäni katselemassa itseäni. Ihminen huomaa irtoavansa kehosta irtautumiskokemuksessa "höyhenenkevyesti". Jos on tässä kokemuksessa tarkkaavainen, niin huomaa katselevansa sekä kehoansa että henkissielullista minää jonkin verran sivulta. Ihmisen tajunta tulee Luojaansa huomiosta, Tämän energiavirrasta.

Vaikka kymmenet miljoonat ihmiset ovat kokeneet kehosta irtautumisen ja toisinaan kuvanneet tapahtumia, jotka eivät ole maallisesti tai aivotapahtumana selitettävissä, niin materialistisesti nämä eivät merkitse mitään. Tapahtumat eivät sovi materialistiseen oppijärjestelmään eivätkä täytä tieteen vaatimia koeolosuhteita. Vastaavasti voidaan torjua ihmisten henkiset kokemukset riippumatta niiden totuudellisuudesta.

On kuitenkin keskeistä huomata, jos henkinen

rinnakkaistodellisuus olisi kaiken aikaa konkreettisesti läsnäoleva ja näin todistettavissa, niin ihmisellä ei olisi vapaa tahtoa. Vapaa tahto, oman mielen käyttö on ihmisyydessä aivan olennaista. Luoja ei pakota ihmistä tahtoonsa. Luoja kutsutaan omaan elämään. Mitä enemmän kiinnittää huomiota Luojaansa, niin sitä todellisemmaksi Tämä tulee. Tietoista yhteyttä sanotaan Luoja-, taivaskokemukseksi.

Kaikkialla maailmassa olisi helposti toistettavissa " vesilasikoe" , missä syvähypnoosissa ihmisen tunto siirretään veteen vesilasissa. Kolmannen ihmisen suorittama neulanpisto veteen aiheuttaa aina kipureaktion, vaikka se suoritettaisiin toisessa huoneessa tai vaikkapa talon ulkopuolella. Kirjassaan "Hypnoosi" (Tammi, 1968) sivulta 226 alkaen psykologi Jarl Fahler kuvaa yksityiskohtaisesti kokeitaan "vesilasikokeessa". Siihen liittyvää tekniikkaa ja huomioon otettavia yksityiskohtia.

Tämä koe osoittaa, että aivot on vain osa mieltä eli aivot ja mieli eivät ole myöskään yksi ja sama. Koe ei ole aineellisten lainalaisuuksien mukaan mahdollista. Tässä on myös syy, miksi yliopistoväki ei ole kokeesta kiinnostunut. Pitäisi todistaa oma materialistinen oikeassa oleminen vääräksi.

Joskus etsitään onnellisuutta ja "taivastietoisuutta" huumeiden ja vastaavien kemikaalien avulla. Nämä voivat koukuttaa salakavalasti pyrkien viemään käyttäjää pimeille sivuraiteille. Tsakroja ei voi avata kuitenkaan keinotekoisesti. Kysymys on näiden avautumisesta henkisten lakien mukaisesti ja tasapainoisesta toiminnasta.

ELÄMÄ ON LUOJAN RAKKAUDELLISTA ILMENNYSTÄ

Elämä voidaan nähdä Luojan rakkaudellisena läsnäolona, missä myös kauneus ja viisaus alkavat viestittää elämän taustalla olevaa korkeampaa tietoisuutta. On eri asia puhua Luojan rakkaudesta kuin kokea Tämä. Luojan läsnäoloon pitäisi virittäytyä rakkaudellisella ja kiitollisella mielellä. Mielikuva on voimallinen kutsu. Tämä on olennaista huomioida rukouksen ja meditaation alussa. Tällöin ihminen voi kokea rakkaudellisuutta, onnellisuutta, suurta rauhaa ja tasapainoisuutta, kohota korkeampaan tietoisuustilaan, syvällisiin henkisiin kokemuksiin. Jeesus ja Paavali kehottivat nimenomaan omiin henkisiin kokemuksiin eli hengellisyyteen, jopa pyrkimään ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen.

Hetken 1-2 sekunnin Luojakokemus antaa yksiselitteisen ymmärryksen omasta henkisestä olemassaolosta Luojayhteydessä ja poistaa kuolemanpelon. Voidaan myös sanoa, että maallisen elämän tarkoitus on tulla ihmiseksi. Tässä mielessä ihmisenä olemisen ja ihmisyyteen pyrkiminen johtaa myös tietoiseen Luojayhteyteen. Tässä tapahtumaketjussa ihmisen tulisi ilmentää Jeesuksen elämäntapaohjeiden mukaisesti rakkaudellisuutta sekä pyrkiä mielen puhtauteen, kuten huolellisuuteen ja hyvántahtoisuuteen mielen ajatuksissa, tunteissa, sanoissa sekä teoissa, ei saisi tehdä mitään sopimatonta, pitäisi pyrkiä elämän sekä toisten auttamiseen, luoda ja sanoa kauniita, rohkaisevia, kiitollisia ajatuksia ja sanoja.

Jeesus puhui rukouksesta Buddha meditaatiosta. Nämä ovat uskonnollisesti yksi ja sama, ollaan hetki kiitollisella mielellä Luojan rakkaudellisessa läsnäolossa. Jokainen Luojaan kohdistunut rukous lähentää ihmistä Luojaansa. On keskeistä huomata Jeesuksen sanat, että Luoja lähestyessä pitäisi olla lapsen kaltainen eli ei saisi olla odotuksia, ennakkoehtoja tai epäilyjä. Pitäisi olla avoin ja vilpitön. Jeesuksen kuvaamaan elämäntapaan liittyy jossakin vaiheessa Luojaansa, Itsensä tiedostaminen, jolloin hetkenkin kokemus muuttaa koko elämän. Neale Walsch kanavoi telepaattisesti kirjoissaan mielenkiintoisen näkökulman rukoukseen, kun rukoilee halua, niin rukoilee halua

ja itse kohde etääntyy.

TOIMINNAN TAKAA LÖYTYY AINA RAKKAUS TAI PELKO

Vaikka ihmisen toiminnan peruste on keskeisesti tunne, niin ratkaisujen perusteluna selitetään lähes aina järjen ja logiikan käyttämistä. Tässä ihmisen mielikuviutus on lähes rajaton. Omat vaikuttimet naamioidaan järkeviltä vaikuttaviin mielipiteisiin. Työpaikalla mielivalta naamioidaan yleensä korostettuun vaatimustasoon. Esimies voi pitää toista myös ilman perusteita hankalana, professori voi olla päästämättä opiskelijaa tutkinnosta vetoamalla koulutettavien tasoon, uskonnollisessa liikkeessä voidaan leimata harhaoppiseksi jne.

On keskeistä huomata, että Jumala on kolme yhdessä eli Isä, Poika ja Pyhä Henki. Tämä kolminaisuuden idea on kaikessa eli ajatus, sana ja teko tai kokemus. Jos jää ajatuksien ja sanojen asteelle, niin ei tapahdu mitään. Tarvitaan vielä toteutus. Gnostilaisuudessa on kolminaisuus Isä-Äiti-Poika. Tässä luova, viisas Äitijumaluus vastaa Pyhää Henkeä toteuttamalla Luojan henkisiä lakeja.

Maria on henkilön nimi, Jeesuksen synnyttänyt äiti, kirkollinen

Jumalan äiti, mutta sanalla on toinenkin merkitys, nimittäin Jumalan naiselliset kasvot, jota kautta maailma uudistuu eli elämän ja kuoleman hallitsija. Tämä näkökulma on tullut esiin erityisesti taiteessa. Maria on kuvattu esimerkiksi siten, että hänen jalkojensa alla on puolikuu, lohikäärme tai maapallo.

Ortodokseilla apostolit julistivat Kristuksen ylösnousemista koko maailmalla, mutta Maria Magdalena julisti ylösnousemista apostoleille itselleen. Uusien kirjoituslöytöjen perusteella Maria Magdalenalla oli aivan erityinen asema alkuseurakunnassa. Hän sai Jeesukselta aseman ja viisautta, mitä muut eivät saaneet. Suurin auktoriteetti alkuseurakunnassa ei ollutkaan Pietari vaan Maria Magdalena. Kuolemansa jälkeen Jeesus ilmestyiikin ensimmäiseksi Marialle, siitä nimitys apostolien apostoli. Maria Magdalena oli gnostilaisuudessa keskeinen henkilö. Tässä pyrkimyksenä oli henkinen kokeminen, tietoinen taivas-, Kristuskokemus. Jokaisella on oma henkinen tie kuljettavana. Enkelit ja henkinen hierarkia, jota Maria edustaa omalla tavallaan, auttavat ihmisiä tässä pyrkimyksessä lukemattomilla tavoilla.

Henkissielullisesti rakkaus ja elämä ovat Jumalan ilmentymiä. Raamatun mukaan ihminen on luotu Jumalan kuvaksi eli rakkausolennoksi. Rakkaus on jumalallista värähtelyä. Näin rakkauden tunne on jokaisen kokemus Jumalasta. Rakkaus on myös ihmisen ja Luojan yhdistävä tekijä. Rakkauteen, iloon ja onnellisuuteen liittyy värähtelytason nouseminen sekä samalla tietoisuuden kohoaminen. Pelko vaikuttaa päinvastoin eli estää kokemasta Luoja.

Ihmisyudessa on peruskysymys, kuinka Sielu rakkauden ruumiillistumana, Luojan "muuntajana" voisi ilmentyä ihmisessä ja ihmisen kautta. Ihmisen tulisi huomioida elämäntapa, missä elämän ulkokohtaisuudessa huomioidaan samanaikaisesti myös Luojan läsnäolo.

Rakkauteen liittyy läheisesti onnellisuus, vapaus, aktivoituminen, luovuus, tietoisuuden kohoaminen ja syvällisempi elämän ykseyden ymmärtäminen. Jokainen tietää sisimmissään, että ihmisyyteen kätkeytyy Jumalayhteys, Jeesuksen sanoin: "Taivasten valtakunta on sisäisesti teissä." Näin ihminen on kaiken aikaa taivaassa Luojan rakkaudellisessa läsnäolossa. Luoja on lähempänä kuin oma hengitys. Jokainen on myös oma pappinsa, ihmisen ja Luojan välissä ei ole toista ihmistä. Mutta Luoja-, taivaskokemus pitäisi tiedostaa kokemalla tullakseen

omaksi todellisuudeksi. Tähän liittyy erityinen kirkollinen ansa. Ihminen pyrkii jonnekin, missä jo on.

Jo tuhansia vuosia sitten kirjassa "Bhagavad-Gita Jumalainen laulu" Jumala välittää Krishnan kautta keskeistä viisautta kaikkien ihmisten käyttöön. Kirjassa painotetaan oman pyrkimyksen tärkeyttä, eikä saisi luopua meditoinnista, rukoilemisesta, kauniista ajatuksista, pyrkimyksestä mielen hallintaan, henkisistä harjoituksista ja hyvien tekojen tekemisestä lähimmäisten sekä luonnon hyväksi. Nämä ihmisyyteen liittyvät peruspyrkimykset eivät mene koskaan hukkaan. Krishna puhuu 26 hyveestä, joiden harjoittaminen vie eteenpäin henkisellä tiellä. Hyvä hallinta yhdessä hyveessä tuo mukanaan muidenkin hyveiden hallintaa, kuten rehellisyys, totuus, sydämen puhtaus, itsekuri, myötätunto, takertumattomuus jne.

Neale Walschilta on seitsemän suomenkielistä kirjaa, joissa hän on käsitellyt telepaattisesti Luojan ja ihmisen suhdetta sekä kommunikointitapoja. Esimerkki kirjasta "Yhteys Jumalaan" (WSOY, 2002): "Pitäisi tehdä kaikki tarvittava: - mietiskelemään, liikkumaan, rukoilemaan, lukemaan, kirjoittamaan, kuuntelemaan musiikkia, mikä tahansa mikä toimii – sytyttääkseen tietoisuutenne uudelleen joka päivä. Silloin olette korkeimmassa pyhässä paikassa. Koette autuuden tunteen ja ajattelette itsestänne ja muista ja koko elämästä hyvää."

Toisena esimerkkinä kirjasta "Huomisen Jumala" (WSOY, 2005): Jokaisen sisällä on lähde, kysy ja mene sisimpääsi, tutkistele asioita sydämessäsi, sieltä löytyy vastaukset, ilo, rauha ja rakkaus. Suurempi sinä voi eriytyä pienestä itsestäsi ja puhua sinulle, samalla paljastaen totuutta olemassaolostasi. Jumalallinen virike palvelee ensin elämää, ennen pientä itseä. Olisi hyvä palvella elämää kaikessa mitä ajattelee, sanoo ja tekee. Olisi hyvä kysyä edistääkö ajatus elämää vai tuhoaako se sitä.

Basam Booksin kirjassa "Mestari Eckhart sielun syvyys" (2009) Eckhart viestittää, että tämän elämän aikana voimme saada tietoa ikuisesta elämästä siten, että Jumala itse voi kertoa sen ihmiselle tai enkelin kautta. Asia voidaan tuoda julki myös erityisessä ilmestyksessä. "Mikäli Jeesuksen halutaan kuulla puhuttavan sielussa, sielun on oltava tyhjä ja kaikkien äänien on vaistettava (saarna 1)." Eckhart kiinnitti huomiota, ettei Jumalan ulkopuolella ole mitään ja kaikki luodut ovat Jumalassa. Kun meillä on rauhaisa suhde Jumalaan, niin mikään ei voi meitä häiritä. Tällöin Jumala on kaikki mitä kohtaamme ja näin kaikkia asiat muuttuvat Jumalaksi. Tällöin Jumala on mukana ja

vaikuttamassa kaikissa teoissamme.

Edelleen Eckhartin mukaan pitäisi pitää katse yksin Jumalassa ja etsiä vain häntä. Ei saisi takertua mihinkään menetelmään tai tottumukseen, sillä Jumala ei ole missään menetelmässä. Jumala ei ole sitonut ihmisen vapahdusta mihinkään tiettyyn asiaan. Kun ihminen on valmis, niin Jumala ei kiinnitä huomiota siihen, mitä ihminen on aikaisemmin ollut.

Kirjassa ”Pyhittäjä Serafim Sarovilainen” (Valamon luostari, 1978) on kuvattu tämän elämänkerta opetuksineen venäläisen ylösnousemusmystiikan edustajana. Serafin painottaa rukouksen tärkeyttä korostaen, että se on aina mahdollista kaikille. Tässä yhteydessä hän tuo esiin keskeisen näkökulman, että meidän tulee rukoilla vain siihen asti, kun Pyhä Henki laskeutuu meihin antaen taivaallisen armonsa. Pyhän Hengen tullessa on oltava aivan hiljaa kuullakseen ja ymmärtääkseen kaikki ikuisen elämän sanat, jotka Henki näkee hyväksi ilmoittaa.

Pekka Ervast toi jo sata vuotta sitten julki, että muinainen suomalainen tietäjä, kehittynyt joogi, kristitty mystikko kohtaavat saman henkisen todellisuuden, saman Jumaluuden. Jeesus oli tahtonsa mukaan maallisessa tai taivastietoisuudessa. Hindulaisuuteen liittyvällä avataaralla on sama kyky.

Eräiden henkisten mestareiden läsnäoloon liittyy mielenkiintoinen näkökulma, esimerkiksi Taaborin vuoren tapahtumassa Jeesuksen mukana olleet opetuslapset kokivat taivasyhteyden. Kirjassa ”Pyhittäjä Serafim Sarovilainen” (Valamon luostari, 1978) kuvataan Serafiminin läsnäoloon liittyen kahden eri ihmisen taivaskokemus. Taivaskokemus on kuvattu myös avataara Amman läsnäoloon liittyen oppilaan kokemuksena Matruvani Amman Viesti lehdessä.

MUSIIKISTA JA IKONISTA

Mielikuva on kutsu ja toteutukseen pyrkivä voima. Ennen rukousta ja meditaatiota olisi edullista virittäytyä hetki. Kohottavaa musiikkia kuunnellessa koetaan sisäisesti yleviä värähtelyjä ja voidaan kohota hetkessä korkeisiin tietoisuustiloihin. Koskettava ikoni on suoranainen ikkuna taivasyhteyteen.

Herkkä ihminen voi mennä korkeisiin tietoisuustiloihin uskonnollista taulua, symbolia tai henkisesti korkeata musiikkia kuunnellessa. Tätä puolta on erityisesti ranskalainen musiikin professori Igor Reznikoffin käsitellyt. Hänen kehittämässään opetusmenetelmässä pyritään siihen, että ihminen oman äänensä avulla saavuttaa uudenlaisen yhteyden kehoonsa ja tietoisuuteensa. Ääni voi vaikuttaa parhaimmillaan kuuntelijan herkipäähän sisimpään puhdistavasti ja vapauttavasti sekä terapeutisesti.

Professori Igor Reznikoffin mukaan on olemassa ikonin ja meidän kehomme suhde sekä äänen ja kehon suhde. Ikonilla on vaikutus meidän sieluamme meidän kehomme kautta. Laululla on sama vaikutus. Reznikoffin mukaan pyhä laulu on rakennettu ihmisen kehon resonanssin kautta. Eli henkinen taideteos ja musiikki voivat olla suoranainen avain tai ikkuna Sielu maailmaan. Taiteeseen ja musiikkiin pitäisi suhtautua meditatiivisesti, keskittymällä siihen ja seurata mitä mahdollisia vastakaikuja itsessään havaitsee.

Reznikoffin mukaan on olemassa tiettyjä kohtia kehossa, joihin tietoisuus eli sielu sijoittuu ja joissa se elää. Näissä kohdissa kehoamme – tietoisuuden ja sielun värähtelykohdissa – meillä on kosketus hengen maailmaan. Reznikoffin mukaan pyhä ikoni tai laulu auttavat keskittymään ja ne koskettavat eri alueita kehossa: Sydämen aluetta, pään aluetta, kurkun aluetta jne. Reznikoffin mukaan on olemassa ikonin ja meidän kehomme suhde ja äänen ja kehon suhde. Ikonilla on vaikutus meidän sieluamme meidän kehomme kautta. Laululla on sama vaikutus. Reznikoffin mukaan pyhä laulu on rakennettu ihmisen kehon resonanssin kautta. (Igor Reznikoffin musiikkia on laajemmin käsitelly Hilikka-Liisa Vuoren kirjassa "Hiljaisuuden syvä ääni".)

Reznikoff korostaa kokonaisvaltaista musikaalista, äänellistä vaikuttamista. Jokainen ihmisen osa on soitin ja myös omalla tavallaan tärkeä, lisäksi ihminen on kokonaisuudessaan soitin tarvitseva sekä matalia että korkeita äänitaajuuksia. Esimerkiksi jos ihmisen tietoisuus on liiaksi päässä, niin tarvitaan matalia ääniä vahvistamaan kehotietoisuutta. Äänteiden ja tavujen resonanssi kehossa yhdistyy näin laulettujen sanojen merkitykseen. Esimerkiksi sana 'amen' värähtelee voimakkaasti kehossa vahvistaen asian niin ruumiin kuin sielunkin tasolla.

Nykyajan ihminen kuuntelee ääntä korvillaan. Kuitenkin koko ihmiskeho vastaanottaa ääntä, oli ihminen siitä tietoinen tai ei. Ikoni sen sijaan johdattaa sisäänpäin, hiljaisuuden ja rukouksen tilaan, Jumalan yhteyteen. Samoin on musiikissa, esimerkiksi Mozartin messu on aiheeltaan uskonnollinen. Se on hyvin kaunista ja voi johdattaa kuulijansa ajatukset hetkeksi Jumalaan, mutta hyvin herkästi musiikin tapahtumat tempaavat ihmisen pois rukouksesta ajatusten ja tunteiden maailmaan. Pyhä laulu voi johdattaa ihmisen äänen kautta yhteyteen näkymättömän kanssa. Se on suorassa yhteydessä Hengen, Jumalan kanssa. Se ei kohdistu ihmiseen vaan hengen maailmaan.

<http://www.harmoninenlaulu.org/kirjasto/iegor.htm>

Idän uskonnoissa painotetaan pyhää musiikkia, pyhien sanojen laulamista ja lausumista. Näillä on puhdistava ja tietoisuutta nostava vaikutus. Sanojen vaikutuksen itse kukin huomaa kehossaan. Kristityillä on samantapainen perinne lausumalla pyhiä sanoja, kuten Jeesus, Kristus, Logos, Kyrie Eleison. Äänet, värit, hajut ja mielikuvat aiheuttavat ihmisen henkisissä kehoissa vastavaikutuksen, mistä tullaan tietoiseksi.

AJATTELEMINEN JA KOKEMINEN TAPAHTUVAT ERI TIETOISUUSTILOISSA

Ei voi kokea, jos ajattelee. Ajatus on tapahtuman ulkokohtaista kuvaamista. Uskontokin voidaan näivettää eri uskontojen ja henkisten kokemusten vertailuksi eli älylliseksi pohtimiseksi. On eri asia puhua Luojan rakkaudesta kuin kokea Tämä.

Jos alkaa epäillä tai pohtia omaa henkistä kokemustaan, niin

samalla keskeyttää kokemuksensa ja muuttaa tapahtuman maallisen mielen ajatuksiksi, mikä tapahtuu aina maallisessa tietoisuustilassa. Kaikki mikä tulee Kristuksen Valtakunnasta on totuudellista. Tunne viestittää alkuperän. "Paholaisen" läsnäolo tekee kammottavan tunteen, pelon tai hajun.

SYDÄMEN KYLLYYDESTÄ SUU PUHUU

Onnellinen ihminen ajattelee positiivisesti ja tekee hyviä tekoja levittäen myös hyvántahtoisuutta. Kielteinen ajattelu ja puhuminen myrkyttää myös oman mielen. Kielteinen ajattelu heijastuu ihmisen omaan käytökseen, ilmeisiin, äänenpainoihin, tunteisiin jne. Herkkä ihminen vaistoa helposti kielteisen ilmapiirin. Kodissa vanhempien esimerkillisyys heijastuu suoraan lapsiin käytös- ja ajatusmalleissa. Aviopuolisoiden olisi tärkeätä kiinnittää huomiota toisten hyviin puoliin muistaen että pelot ja kielteiset mielikuvat ovat myös tietyllä tavalla toteutukseen pyrkiviä kutsuja. Kielteisyys synnyttää ajanmittaan kestäättömän tilanteen.

Kannustavat sanat toiselle voi olla voimia antava "mantra" vieden elämän vaikeuksien läpi. Monet ovat suojautuneet ahdistavilta olosuhteilta, kireältä työilmapiiriltä, peloilta, kielteisiltä ajatuksilta myös pyytämällä itselleen Kristuksen suojauksen. Mitä herkempi on, niin sitä herkemmin kokee myös kielteistä ilmapiiriä.

SUURIN ONNI JA AUTUUS ON OMAN LUOJAYHTEYDEN KOKEMINEN

UT:ssa on kirjoitettu Kristuksesta, että Hänessä me elämme, olemme ja liikumme. Näin koko elämän voi muuttaa Luojaläheiseksi meditaatioksi, Luojan rakkaudelliseksi läsnäoloksi. Mitä ihminen kohtaakin hyvää ja pahaa, niin taustalla on Luojan rakkaudellinen läsnäolo. Henkisten kirjojen mukaan ei ole sattumaa. Elämä on täydellistä, vaikka se ei olisikaan sellaista mitä ihminen haluaa. Tapahtumat, kohtaamiset, oudot sattumat muuttuvat myös henkiseksi tapahtumiksi, elämän ihmeiksi, joissa on jokin viesti ja mahdollisuus.